

วิธีเล่นประเภทคู่

แบดมินตันประเภทคู่หมายถึงการเล่นกันเป็นคู่ มีฝ่ายละสองคนรวมเป็น 4 คน เกมการเล่นประเภทคู่นี้ เป็นเกมที่เล่นอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นหญิงคู่, ชายคู่, หรือคู่ผสมก็ตาม จะต้องใช้ความรวดเร็วว่องไวในการตีการรับลูก มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เสมอ การเล่นประเภทคู่นี้แบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. ประเภทชายคู่
2. ประเภทหญิงคู่
3. ประเภทคู่ผสม

ทั้งสามประเภทนี้ใช้หลักและวิธีการเล่นมาจากพื้นฐานเดียวกัน การเล่นประเภทคู่เป็นที่นิยมกันมากกว่าประเภทเล่นประเภทเดี่ยวเพราะเหนื่อยน้อยกว่า และมีการรับผิดชอบน้อย ส่วนมากเกมการเล่นประเภทนี้ใช้ในการสังสรรค์กันได้เป็นอย่างดี

นักเล่นประเภทเดี่ยวที่ดีเชื่อว่าเล่นประเภทคู่ได้ดีเสมอไป เพราะการเล่นประเภทคู่ทุกประเภทต้องอาศัยหลักการจู่โจมบุกตะลุยฝ่ายตรงข้าม ต้องมีการประสานงานกันเป็นอย่างดีสำหรับผู้เล่นซึ่งผิดกับการเล่นประเภทเดี่ยวอาศัยการตัดสินใจโดยผู้เล่นคนเดียวถ้าหากมาเล่นประเภทคู่อาจผิดพลาดไปมากก็ได้

เกมการเล่นประเภทคู่มีความรวดเร็วมากเพราะผู้เล่นรับผิดชอบบนพื้นที่ที่แคบมากกว่าประเภทเดี่ยว ต้องสามารถเข้าตีลูกได้รวดเร็วและตบโดยไม่ต้องกลัวว่าจะเสียดุลย์หรือเสียท่าทางในการทรงตัว เพราะมีคนคอยช่วยเหลืออยู่แล้ว เกมประเภทนี้ผู้เล่นต้องมีทีมเวิร์คดีรู้จักการประสานงานกัน มีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ดังนั้นผู้ที่เล่นเป็นประเภทคู่ได้ต้องมีอุปนิสัยค่อนข้างเหมือนกัน มีมาตรฐานการเล่นใกล้เคียงกัน มีความเข้าใจและเชื่อมั่นในฝีมือของคู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรฝึกซ้อมมาด้วยกันอย่างสม่ำเสมอสามารถหาจุดอ่อนของกันและกันได้ นอกนั้นยังสามารถแก้ไขจุดอ่อนในเมื่อคับขัน ทั้งคู่ต้องมีความสามารถในการอ่านเกมการเล่นของฝ่ายตรงข้าม และช่วยกันโต้ตอบ

การเล่นประเภทคู่ของแบดมินตันทั้งหญิงและชาย มีพื้นฐานเหมือนกัน จะแตกต่างกันก็ตรงที่ว่าการเล่นของประเภทหญิงมีความรุนแรงน้อยกว่ารวมทั้งการส่งและการเคลื่อนไหวก็ช้ากว่าประเภทของชาย การเล่นประเภทคู่ชายซึ่งตื่นเต้นนำดูมากกว่าเกมการเล่นของหญิงคู่

การเล่นประเภทคู่ฝ่ายที่ได้เปรียบมากที่สุดคือฝ่ายรุกคะแนนในการเล่นประเภทคู่ ทั้ง 3 ประเภทนี้เกม 15 คะแนน ถ้า 13 เท่ากันดีวส์ (Deuce) 5 คะแนน ถ้า 14 เท่ากัน ดีวส์ต่ออีก 3 คะแนน ซึ่งเหมือนกับคะแนนของชายเดี่ยว แต่เดิมมีการแข่งขันกันโดยใช้ เกม 21 คะแนน ซึ่งในปัจจุบันไม่นิยมกันแล้วในการแข่งขันเกม 21 คะแนนดีวส์กันเมื่อ คะแนน 19 หรือ 20 เท่ากัน ถ้า 19 เท่ากันเล่นต่อไปอีก 5 คะแนน และถ้า 20 เท่ากัน เล่นต่ออีก 3 คะแนน ตามลำดับ

แบบของการยืนเล่นประเภทคู่ แบดมินตันเกมการเล่นประเภทคู่ต้องมีความสัมพันธ์กันในคู่ของตนเองซึ่งต้องฝึกแบบของการยืน

แบบของการยืนในเกมแบดมินตันประเภทคู่ นั้น พอจะเห็นได้ว่ามี 5 แบบ ทุกแบบมีทั้งข้อดีและข้อเสียด้วยกันทั้งนั้น แต่ในระหว่างที่ลูกอยู่ในการเล่น การเปลี่ยนแบบการเล่นเป็นผลเสียมากดังนั้นควรรักษาแบบของการเล่นไว้ตลอดเวลา แบบของการเล่นประเภทคู่มี 5 แบบ ดังนี้

1. การยืนแบบเคียงข้าง การเล่นคู่แบบนี้ ผู้เล่นทั้งสองยืนเคียงข้างกันตลอดเวลา ผู้เล่นในคอร์ตขวามือจะต้องจะทำหน้าที่ตีและรับลูกใด ๆ ก็ตาม ที่พุ่งมาทางด้านคอร์ตขวาของตนนั้น ตั้งแต่หน้าเน็ตถึงเส้นหลังสุดส่วนผู้ที่ยืนอยู่ในคอร์ตซ้ายมือก็ทำหน้าที่อย่างเดียวกัน (ดังรูป)

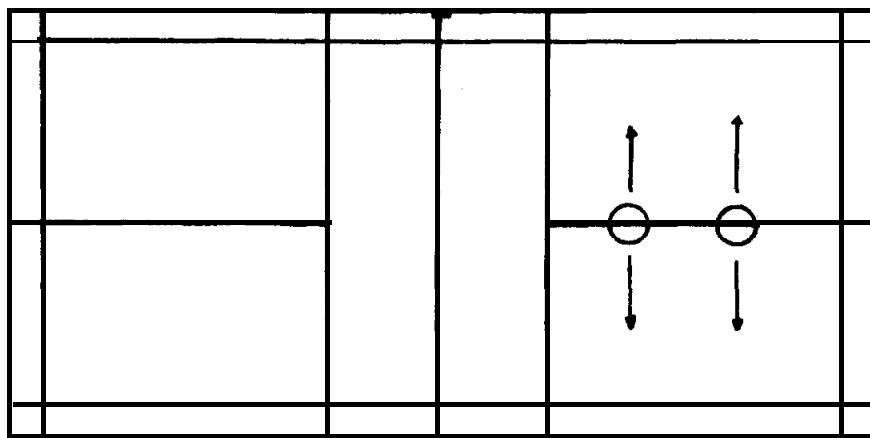
				- O -	
				- O -	

การยืนแบบเคียงข้าง -

ผู้เล่นคู่แบบนี้ต้องทราบว่า ผู้ที่เล่นทางคอร์ดซ้ายจะต้องทำหน้าที่รับลูกชนไก่ที่พุ่งมาจากเส้นกลางคอร์ดด้วยเพราะจะให้ผู้เล่นทางคอร์ดขวามาตีลูกหลังมือ (Back Hand) คงจะไม่ปลอดภัยนัก ยกเว้นว่าผู้เล่นทางซ้ายบังเอิญถนัดตีด้วยมือซ้ายจึงควรจะต้องตกลงก่อนว่า เมื่อลูกตกมาจากเส้นกลางคอร์ดจะให้ผู้ใดตีหรือรับ

การยืนแบบเคียงข้างนี้ เหมาะสำหรับบุคคลที่หัดเล่นใหม่ๆ เพื่อเป็นการฝึกการตีลูกตรงๆ ได้ง่าย และยังสามารถฝึกการวิ่งจากด้านหน้าคอร์ดไปยังหลังคอร์ดได้อีกด้วย

2. การยืนแบบหน้า - หลัง การเล่นคู่แบบยืนหน้า - หลัง นี้โดยผู้เล่นคนหนึ่งต้องยืนอยู่ส่วนหน้าของสนามบริเวณหน้าเน็ต และจะตีรับลูกทางส่วนของคอร์ต (ลูกที่ตกระหว่างหน้าเน็ตกับเส้นส่งลูกสั้น) ทั้งหมดและอีกคนหนึ่งยืนอยู่ส่วนหลังของคอร์ต และจะต้องตีรับลูกที่โด่งหรือที่มายังด้านหลังของคอร์ต (ลูกที่ตกระหว่างเส้นส่งลูกสั้นกับเส้นหลัง) ทั้งหมด (ดังรูป)

การยืนแบบหน้า - หลัง -

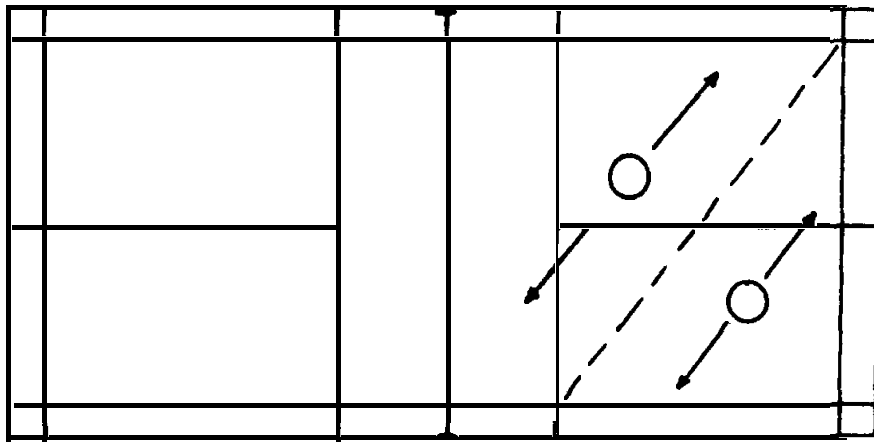
การเล่นแบบยืนหน้า - หลัง หรือคุมหน้าคุมหลัง เหมาะสำหรับผู้เล่นที่มีฝีมือ และมีความแข็งแรงแตกต่างกันมาก ๆ ซึ่งเป็นแบบมาตรฐานสำหรับการเล่นประเภทคุ่มสมใช้ เมื่อทำการส่งลูกแล้วคนหนึ่งไปยืนคุมเชิงด้านหน้าของคอร์ด เมื่อตกเป็นฝ่ายรับลูกเสิร์ฟ ให้คนที่รับลูกเป็นคนอยู่แดนหน้าหรือคุมหน้าอีกคนคุมหลัง โดยแบ่งหน้าที่อย่างนี้ตลอด หรือจะสลับกันก็ได้

การเล่นแบบนี้หากเป็นการเล่นแบบคุ่มสม ชาย-หญิง แล้วจะให้ได้ผลดีควรให้ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเล่นลูกแดนหน้า (บริเวณหน้าเน็ต) ฝ่ายชายควรยืนคุมหลังตลอด เพราะมีความแข็งแรงมากกว่า ผู้เล่นลูกหน้าเน็ตนี้ต้องมีความรวดเร็วและแม่นยำในการตีลูก นอกนั้นชั้นเชิงก็มีความสำคัญโดยเฉพาะไม่ต้องใช้กำลังมาก แต่การยืนแบบนี้มีจุดอ่อน คือ ตำแหน่งด้านหลัง ของผู้เล่นที่ยืนใกล้ตาข่าย เยื้องมาทางซ้ายมือ และขวามือเป็นมุม 45 องศา ชิดเส้นของทั้งสองเส้น จะเป็นจุดให้อีกฝ่ายตรงข้ามโจมตีได้ง่าย

ดังนั้นผู้เล่นแดนหลังอาจจะต้องวิ่งจากริมสนามด้านหนึ่งไปยังริมสนามอีกด้านหนึ่ง โดยที่ผู้เล่นแดนหน้าไม่มีทางช่วยได้เลย จะทำให้เป็นฝ่ายรับได้ง่าย โดยการตีโยกของฝ่ายตรงข้าม เมื่อตกเป็นฝ่ายรับต้องรีบแก้สถานการณ์โดยการตีโด่งไปทางด้านหลังของฝ่ายตรงข้ามให้มาก ๆ เพื่อจะได้มีเวลาปรับตัว

การเล่นแบบนี้ให้เล่นด้วยลูกผ่านทแยงให้เลยด้านหลังของคนที่อยู่แดนหน้า ใกล้ตาข่ายจะทำให้ผู้เล่นแดนหลังต้องถลันตัวมาแก้โดยการตีโด่งขึ้นแล้วค่อยใช้ลูกตบหรือลูกผ่านทแยงไปอีกด้านหนึ่ง โดยพยายามให้คนคุมหลังของคู่ต่อสู้ต้องวิ่งและเสียหลักอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ฝ่ายเราได้เปรียบและหวังแต้มได้มากกว่า

3. การยื่นแบบเยื้องกัน การยื่นแบบนี้เป็นการยื่นรวมแบบเดียวกับหน้า - หลัง
โดยแบ่งสนามเล่นตามแนวทแยง (ดังรูป)

- การยื่นแบบเยื้องกัน -

ผู้เล่นที่ยืนอยู่ด้านขวามือต้องตีลูกทางด้านขวาครึ่งหนึ่งและคุมหน้าตาข่ายทั้งหมด ส่วนคู่ขาซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายมือ รับผิดชอบตีลูกทางด้านซ้ายจากเส้นลูกสั้นไปถึงเส้นหลัง และคุมด้านหลังของคอร์ตทั้งหมด

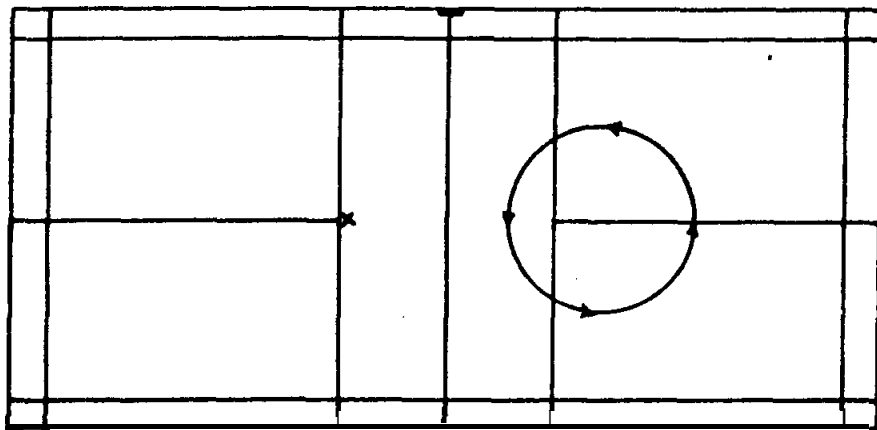
การยืนเล่นแบบนี้ ปัจจุบันไม่นิยมกันมากนัก นอกจากจะใช้ผสมกับแบบอื่น ๆ เป็นครั้งคราว

จุดเด่นของการยืนแบบนี้ อยู่ที่ว่าผู้เล่นคนหนึ่งสามารถรับลูกที่พุ่งมาทางคอร์ตด้านหลังมือ (Back Hand) ได้ดี

จุดอ่อนของการยืนแบบนี้ มีอยู่ว่า ในบางครั้งผู้เล่นแดนหน้า โดยเฉพาะลูกที่เลยเส้นสั้นมาทางคอร์ตด้านซ้ายและคู่ต่อสู้ได้มาทางคอร์ตทางด้านขวาสุดจะกลับมาเล่นลูกไม่ทัน และโดยเฉพาะการยืนแบบนี้แนวทางของการตีไม่แน่นอนเหมือนการยืนแบบอื่น ๆ

4. การยืนคู่แบบวน การยืนคู่แบบวนนี้เป็นการรวมการยืนของทั้ง 3 แบบ ที่ได้กล่าวมาแล้วตั้งข้างต้น นำมารวมเข้าด้วยกัน

การยืนคู่แบบนี้ ผู้เล่นควรหมุนวนกันไปทั้งสองคนอาจจะทวนเข็มนาฬิกาหรือตามเข็มนาฬิกาก็ได้ เมื่อผู้เล่นทางคอร์ตขวาเคลื่อนมาทางด้านหน้าของตาข่าย ผู้เล่นที่ยืนทางคอร์ตซ้ายจะต้องเคลื่อนตัวมาทางคอร์ตขวาและต่อมาเมื่อผู้เล่นทางด้านหน้าเคลื่อนมาทางด้านหลัง ผู้เล่นทางด้านหลังต้องเคลื่อนตัวมาทางด้านหน้าโดยเร็ว (ดังรูป)

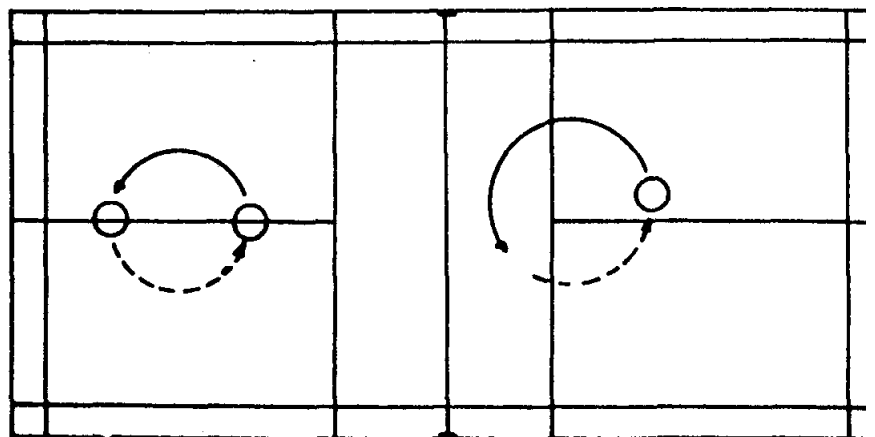

การเล่นแบบนี้มีผลโดยตรงที่ว่า ผู้เล่นทั้งสองมีโอกาสตีลูกหน้ามือ (Fore Hand) มากที่สุด ซึ่งเป็นลูกที่ถนัดและหวังแต้มได้มาก

อย่างไรก็ดีสำหรับผู้เล่นขั้นต้นนั้น การเล่นคู่แบบนี้มีจุดอ่อนอยู่มีใช้น้อย โดยเฉพาะผู้ที่เล่นด้านซ้ายมือมักถูกบีบบังคับให้ต้องเข้ามาใกล้ตาข่ายอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้ผู้เล่นด้านขวามือต้องกลับไปคุมหลังคอร์ต เมื่อเป็นเช่นนี้จะทำให้ทิศทางการยืนของเขาไม่ดีเท่าที่ควร

5. การยืนแบบรวมนและวน สำหรับผู้เล่นแบดมินตันที่มีการฝึกฝนมานานพอสมควรแล้ว ก็ควรจะฝึกฝนการยืนแบบรวมนนี้

การเล่นแบบยืนรวมนนี้อาจจะเรียกอีกอย่างได้ว่าแบบคนละข้าง ซึ่งให้ผลดียิ่งสำหรับผู้ตีลูกแบบมินตัน ได้คล่องทุกประเภทมาแล้ว (ดังรูป)

- ทิศทางการเล่นประเภทคู่แบบวน -

การยืนคู่แบบรวมนและวนนี้ อาจเรียกได้ว่าเป็นแบบพิเศษเป็นรวมข้อดีของการยืนทั้ง 4 แบบ ดังที่กล่าวมาแล้วรวมเข้าด้วยกัน

เมื่อเป็นฝ่ายส่งลูกเสริฟ ผู้เล่นจะยืนแบบค้อมหน้าค้อมหลัง เมื่อคู่ต่อสู้รุกเข้ามา ก็จะแยกกลับกันคนละซีกของสนาม เพื่อป้องกันการตกเป็นฝ่ายรับ เมื่อได้โอกาสสนุกก็จะเปลี่ยนเป็นแบบหน้าหลัง ผู้ยืนอยู่ด้านหน้าคอยป้องกันและตีลูกหน้าตาข่าย เมื่อคู่ต่อสู้ใช้ตีลูกโด่งไปหลัง ผู้อยู่ด้านหลังจะตบลูกได้ แล้วผู้ที่อยู่ด้านหน้าก็จะคอยซ้ำเติมวนไปวนมา การเล่นแบบนี้จัดว่าเหมาะสำหรับผู้เล่นชั้นเยี่ยมที่คู่ขามีฝีมือเท่าเทียมกัน

แบบการยืนทั้ง 5 ประเภทนี้ สามารถใช้ในการเล่นกับประเภทคู่ทั้งหมดคือ ชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสม เหมือนกันหมดทุกอย่างแล้วแต่จะเลือกยืนแบบใดก็ได้

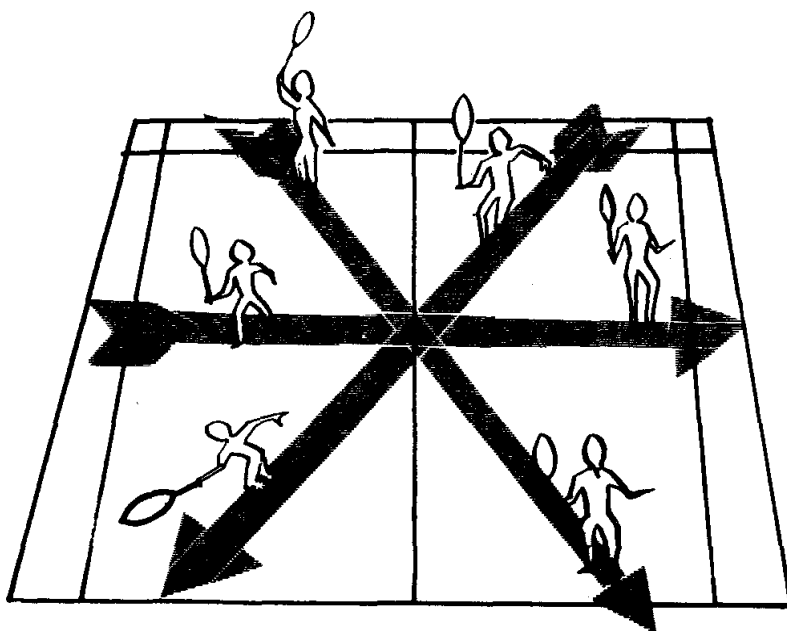
การเล่นแบดมินตันประเภทคู่ มีข้อควรคำนึงดังต่อไปนี้ คือ

1. การประสานงาน ระบบหรือแบบการเล่นคู่ ได้มีผู้ถกเถียงกันอยู่เสมอถึงวิธีการเล่นที่ดีที่สุดและได้ผลดี บางคนกล่าวว่าวิธีการ เล่นแบบคนละซีกดี บางคนก็บอกแบบค้อมหน้า ค้อมหลังดี แต่ก็ถูกโยกไปซ้ายขวาจนหมดแถวไปได้ง่าย

ดังข้อเสียในการยืนแต่ละแบบที่กล่าวมาแล้ว ผู้เล่นจึงต้องหาวิธีการประสานงานกันให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งระบบการเล่นที่ประสานงานได้ดี ก็อาจแก้ข้อเสียได้ (ดูจากแบบการยืนคู่ทั้ง 5 แบบที่กล่าวมาแล้ว)

มีผู้เล่นบางคนได้พัฒนาระบบการเล่นนี้ขึ้น โดยตัดสนามออกเป็นรูปทแยง ลากเส้นจากมุมซ้ายไปมุมขวาของสนามและให้ผู้เล่น ผู้เล่นคนหนึ่งรับผิดชอบบริเวณหน้าของตาข่ายกับด้านขวาบางส่วน of สนาม ส่วนผู้เล่นอีกคนหนึ่งรับผิดชอบทางซีกซ้าย โดยคุมการตีลูกเหนือศีรษะแทนการตีลูกหลังมือ (Back Hand) และผู้เล่นทั้งสองจึงมีระบบการเล่นหมุนเวียนย้อนเข้มนาฬิกา กล่าวคือผู้เล่นคนหนึ่งวิ่งเข้ารับลูกหยอดเวลาจะคอยต้องคอยทางซีกซ้ายเสมอ ผู้เล่นทางหลังจะเคลื่อนตัวไปทางซีกขวาเพื่อป้องกันช่องว่างของสนามที่อาจถูกโจมตี

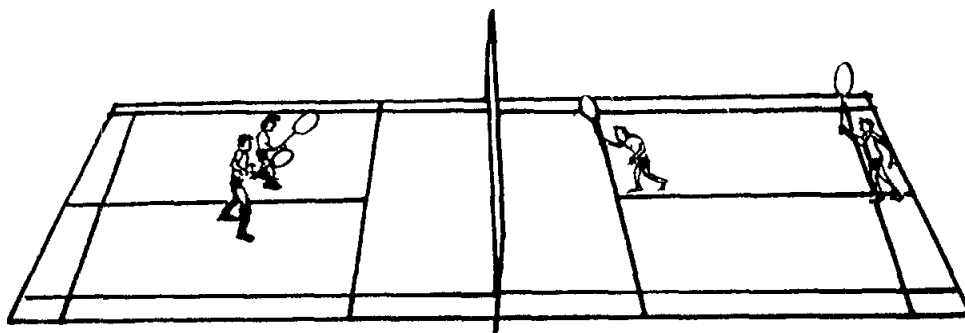
ระบบการหมุนเวียนแบบนี้ ได้ถูกดัดแปลงกันเรื่อยมาและนิยมเล่นกันทั่วไป โดยที่ผู้เล่นกับคู่ขามีลักษณะการยืนเหมือนอยู่คนละด้านของลูกศร (ดังรูป)

- ระบบการประสานงานที่ดี

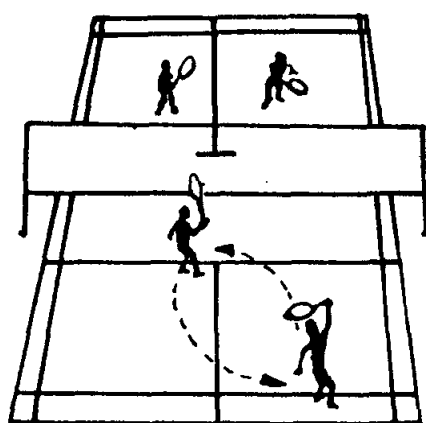
เมื่อคู่ขวาวีรับลูกหน้าตาข่าย อีกคนหนึ่งจะคุมเชิงทางด้านหลังในท่าเตรียมพร้อม จึงจะเห็นได้ว่าการเล่นระบบนี้ต้องอาศัยการประสานงานที่ดีและเป็นที่เข้าใจระหว่างผู้เล่นและคู่ขาอย่างดี เพื่อจะได้ทำการรุกและรับสอดคล้องกันตามแบบฉบับของการเล่นแต่ละประเภท และหลีกเลี่ยงความสับสนก้าวภายในหน้าที่ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้เสมอขณะเมื่อทำการแข่งขัน

2. ตำแหน่งการตั้งรับ ผู้เล่นทุกคนต้องมีการประสานงานกันรู้จักตำแหน่งการรุก และรับถ้าหากเมื่อเป็นฝ่ายรับสามารถแยกกันออกคนละข้างทันที จะเป็นวิธีที่ดีที่สุด แต่เมื่อผู้เล่นคนหนึ่งต้องการจะตบลูกคู่ชาควร เตรียมพร้อมที่จะเคลื่อนตัวไปด้านหน้า (ระหว่างเส้นส่งลูกสั้นกับเส้นกลาง) เพื่อคอยดักตบลูกหรือหยอดโดยใช้แบบ “ดาบสอง”(คือลูกซ้ำ) ซ้ำเต็มฝ่ายตรงข้ามที่ได้ลูกกลับมาอย่างไม่มีทิศทางหรือสะเปะสะปะ (ดังรูป)

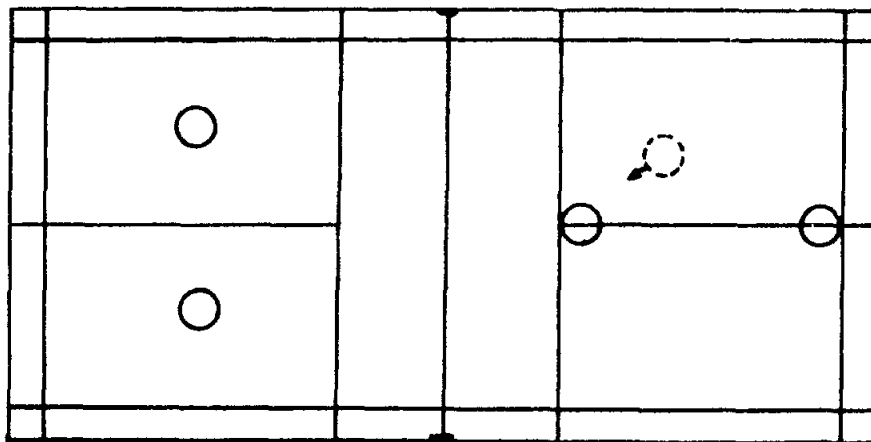
แบบการเล่น “คนละข้าง” กับ “หน้า - หลัง” -

ในภาพที่เห็นข้างที่ตกเป็นฝ่ายรับใช้แบบของการตั้งรับคู่เคียงข้าง และบางที่เป็นฝ่ายรุกใช้แบบของการตั้งรับแบบคู่หน้าหลัง ถ้าหากผู้เล่นกำลังจะตบลูกจากสนามซีกขวา คู่ชาควรยืนคุมเชิงอยู่ด้านหน้าโดยยืนค่อนไปทางซีกซ้ายของคอร์ต ซึ่งการเคลื่อนย้ายดังกล่าวจะหมุนเป็นวงกลมย้อนเข็มนาฬิกา (ดังรูป)

- การหมุนเพื่อรับลูกตบทางสนามซีกขวา -

3. การเลือกเป้าหมาย เกมการเล่นแบดมินตันเป็นเกมที่ต้องมีการต่อสู้ ถ้าหากฝีมือพอ ๆ กัน หรือเท่ากันการเล่นแพ้ชนะกันยากมาก นอกจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีไหวพริบดี หาช่องทางหรือจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ได้ก็อาจชนะได้ง่าย ช่องว่างของเกมการเล่นประเภทคู่นั้นมีน้อยกว่าการเล่นประเภทเดี่ยวมากโอกาสจะตีหาช่องว่างไม่มีใครมีถ้าหากเป็นการเล่นประเภทเดี่ยวแล้วอาจใช้การตีโยกไปยังมุมสนามทั้งสองได้ แต่ในประเภทคู่แล้ว การตีโยกไปทางมุมทั้งสองนั้นไม่มีใครได้ผลเท่าใดนัก และการเล่นแบบลูกซ้ำเนิบแบบการเล่นประเภทเดี่ยวก็อาจนำมาใช้ได้เหมือนกัน บางครั้งอาจเล่นลูกเร็วหรือสูงกว่าเป้าหมายที่ควรเล็งตี ควรจะเป็นมุมที่สองของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเสมอ เพราะจะเป็นมุมที่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งต้องวิ่งออกมาตีลูกทั้งลูกหยอดและลูกตบ หรือลูกตาด (ลูกที่ดีขนานกับตาข่ายไปข้างหน้าหรือข้าง ๆ) ก็ตามถ้าคู่ต่อสู้ใช้การเล่นแบบหน้ากับหลัง มุมที่สามจะได้แก่กึ่งกลางหน้าตาข่ายเป็นต้น (ดูรูปการยืนและช่องว่าง)

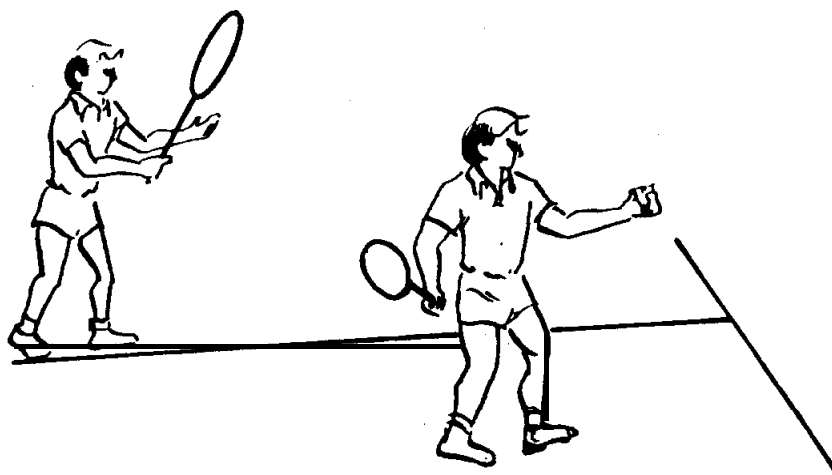
รูปแสดงแบบจุดที่สามของการยืนแบบคนละข้างกับหน้า - หลัง -

เป้าหมายในการเล่นคู่โดยทั่วไป ๆ จะเป็นมุมที่สามระหว่างคู่ต่อสู้สองคนเสมอ เว้นแต่การ ตบต้องใช้ความเด็ดขาด ซึ่งในบางคราวอาจตบเข้าหาตัวหรือตบลงกึ่งกลางสนามระหว่าง ขอกกลางของผู้เล่นทั้งสอง จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามเกี่ยงกันรับลูก

เกมการเล่นประเภทคู่ต้องคอยจับจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ให้ดี ซึ่งมักจะมีข้อบก พร่องไม่เหมือนกันและส่วนมากผู้เล่นคู่หนึ่งจะมีฝีมือไม่เท่ากันต้องมีมืออ่อนอยู่มือหนึ่งเสมอ ดังนั้นเป้าหมายของการตีควรจะไปทางด้านที่ฝีมืออ่อนเสมอ เพื่อการทำคะแนน

การส่งลูกและการตั้งรับ การส่ง (เสริฟ) ลูกเป็นหัวใจที่สำคัญมากของการเล่น ประเภทคู่ฝ่ายที่มีฝีมือเหนือกว่าแต่ส่งลูกไม่ดี จะไม่สามารถได้ชัยชนะอย่างเด็ดขาด หรือ อาจจะแพ้ก็ได้ เพราะลูกส่งเสียไปฟรีไม่ได้คะแนน

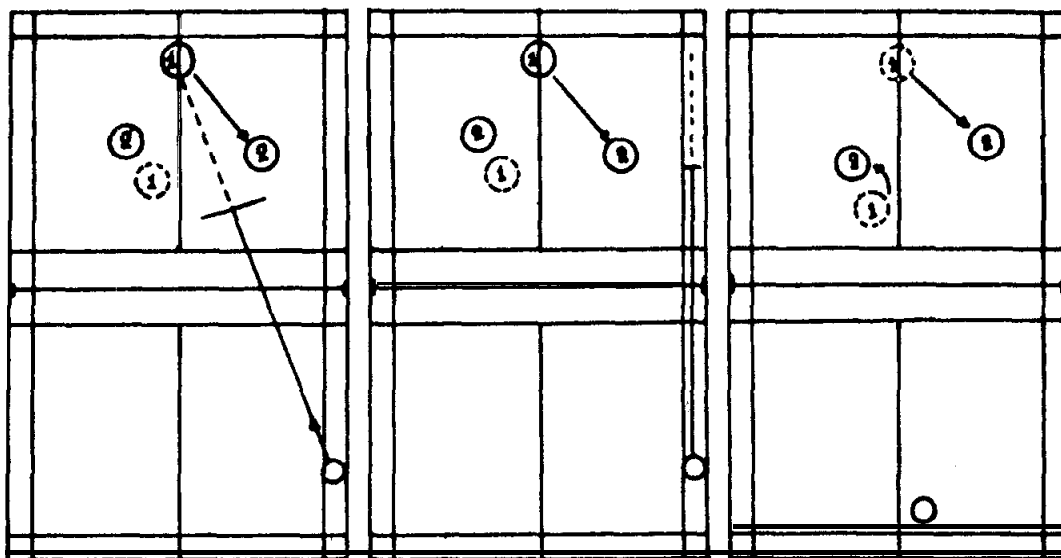
การส่งลูกประเภทคู่มักใช้ส่งเจียดตาข่ายอย่าให้สูงเหนือตาข่ายมากนัก เพราะ ลูกอันตรายสำหรับลูกเสริฟประเภทนี้คือ ลูกแย็บ คู่ชาเสริฟจะต้องยืนคุมเชิงให้ดี โดยยืนอยู่ ด้านหลังของผู้เสริฟในคอร์ดของตน (ดังรูป)

- การส่งลูกและการยืนคุมเชิงในประเภทคู่ -

ลูกเย็บเป็นลูกโต้กลับที่เป็นอันตรายในประเภทคู่โดยเฉพาะตอนส่งลูก ลูกครองต่อมาก็คือ ลูกตาด เวลาคู่ต่อสู้ส่งลูกมาอีกฝ่ายหนึ่งรับด้วยลูกเย็บถ้าเย็บไปได้พันทันก็จะตีลูกตาดไปที่เป้าหมายต่าง ๆ ได้ การส่งลูกในเกมคู่ ฝ่ายส่งมักจะตกเป็นฝ่ายรับและจะต้องแก้สถานการณ์อยู่เสมอ จึงใช้การยืนแบบคุมหน้าคุมหลัง ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด ใช้สำหรับการในการจู่โจมและนำมาใช้ในการส่งลูกได้ดีคือผู้เล่นคุมหน้าจะต้องรับผิดชอบทางด้านหน้า ตาข่ายส่วนผู้เล่นคุมหลังรับผิดชอบทางด้านหลังทั้งหมด คอยรับลูกจู่โจมของคู่ต่อสู้ วิธีนี้เป็นแบบของการตั้งรับส่งลูกต่ำ

ถ้าผู้เล่นส่งลูกโยนหรือลูกโด่งไปหลังจะถูกฝ่ายตรงข้ามโต้ตอบโดยการตบเป็นส่วนใหญ่เพื่อแผ้วถางการป้องกันของฝ่ายตน ผู้ส่งลูกกับคู่ขาจะต้องเปลี่ยนตำแหน่งกันจากการตั้งรับหน้า - หลัง เป็นยืนแบบยืนเดี่ยวบ้างทันที และวิถีลูกที่ตบข้ามมาส่วนใหญ่ลูกจะวิ่งมาหาผู้ส่งมากกว่า (ดังรูป)

ตาม 3 ภาพนี้ ถ้าลูกเสริฟ เสริฟด้วยลูกสูงโยนไปทางด้านหลังให้เปลี่ยนระบบตั้งรับเป็นคนละข้าง

ในกรณีที่ลูกเสริฟโด่งไปยังมุมที่ใกล้กับเส้นข้างจุดอันตราย ได้แก่การตบขนานเส้นกลับมาในกรณีเช่นนี้ ผู้เล่นทางสนามซีกซ้ายจะต้องเปลี่ยนจุดตั้งรับก่อนไปทางด้านซ้ายเล็กน้อย เพื่อคอยรับมือกับลูกตบ (ดังภาพกลาง) แต่ถ้าฝ่ายตรงข้ามไม่ตบขนานกับเส้นข้าง อาจจะเจาะทะลวงผ่านช่องกลางทแยงสนาม (ดังภาพขวา) ผู้เล่นที่อยู่ทางซีกขวาควรเป็นผู้รับมือโดยการตีลูกตบหยอดหรือลูกตบสุดแรงไปยังทิศทางเดียวกับที่ลูกตบที่ข้ามมาโดยพยายามหลีกหนีมือของฝ่ายตรงข้ามที่คอยซ้ำ “ดาบสอง” ทางด้านหน้าของสนาม

มุมการส่งลูกของการเล่นคู่ที่ปลอดภัยได้แก่มุมหน้าใกล้เส้นกลางเพราะมีระยะทางใกล้ที่สุดและฝ่ายตรงข้ามจะตอบโต้มาได้ต้องตีมาด้วยลูกที่แรงหรือเบาในรัศมีการตั้งรับของฝ่ายส่งลูกจะถึงจุดหมายปลายทาง เป็นการย่นระยะทางแนวการป้องกันให้อยู่ในวงแคบกว่าเดิม

ข้อคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเล่นแบดมินตันประเภทคู่

1. กดลูกลงต่ำเสมอ เพื่อหลีกเลี่ยงการตกเป็นฝ่ายรับ ไม่เล่นลูกโด่งพรวดเพื่อพยายามเล่นลูกให้ต่ำไว้ไม่ว่าจะเป็นลูกตบหรือลูกหยอด พยายามให้ต่ำแล้วตีให้เร็วมากที่สุดจะเป็นฝ่ายได้เปรียบ

2. อย่าเอาแต่ใจตัวเอง การเล่นคู่ต้องนึกถึงคู่ขา เสมออย่าคิดเอาตัวรอดอย่างเดียวเพราะลูกที่ได้กลับไปนั้นอาจปลอดภัยสำหรับผู้ตี แต่อาจจะมีผลต่อการโจมตีของฝ่ายตรงข้ามมายังคู่ขาของตัวเองอย่างหนักก็ได้ ดังนั้นจึงต้องใช้ความระมัดระวังในการตีให้มาก

3. การประสานงาน ไม่ว่าจะเป็นการเล่นคู่ประเภทใดก็ตามต้องคอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีทิศทางในการประสานงานกันดี

4. ต้องตีลูกพื้นฐานให้ได้ดี ลูกพื้นฐานของการเล่นประเภทคู่มิใช่ ลูกตบ ลูกหยอด ลูกโยนหลัง และลูกตัดเช่นเดียวกับการเล่นประเภทเดี่ยว แต่พยายามใช้ลูกตบให้มาก ๆ กว่า การใช้ลูกโยนหลังหรือลูกตัดที่จำเป็นจะต้องใช้ลูกอื่นก็มีลูกหยอด แต่การหยอดต้องหามุมให้ดี

5. การเล่นคู่หญิงนั้น ลูกตบมีความรุนแรงไม่เท่าของผู้ชาย ซึ่งต้องใช้การโยนลูกไปหลังกับลูกโอเวอร์เฮดตัด (Over Head) แต่อย่าใช้บ่อยนัก

6. พยายามศึกษาดูการเล่นของฝ่ายตรงข้ามให้เข้าใจโดยใช้เวลาน้อยที่สุด หรือดูการเล่นของฝ่ายตรงข้ามมาก่อนเพื่อจะได้วางแผนในการเล่นต่อไปในเกมนั้น ๆ และจะได้พิชิตคู่ต่อสู้ได้สำเร็จ

7. มีความแน่นอนในการตีลูก ควรตีให้แน่นอนและแม่นยำตรงเป้าหมายและมีความรุนแรงพอสมควร

8. การเล่นเกมซัดหรือลูกตาบสอง อย่าหักโหมทำคะแนน จากคู่ต่อสู้เพียงลำพัง ลูกเดียวคงไม่ได้ พยายามซัดลูกสองทำคะแนนจะง่ายกว่า

การเล่นลูกซัดนี้จะขาดเสียไม่ได้ ในการเล่นเกมคู่ เพราะเป็นหนทางเดียวที่จะทำคะแนนจากลูกนี้ได้มาก นับเป็นโอกาสอันดีที่ได้ตีลูกในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งกำลังเพลียพลังอยู่

ผู้เล่นที่มีหน้าที่คอยซัด (ลูกตาบสอง) ส่วนมากจะคุมเชิงอยู่บริเวณระหว่างเส้นส่งลูกสั้นกับแดนกลางยกไม้แรกเหตุนี้ให้อยู่ในระดับสูง เตรียมตีซัดลูกสอง

9. การเล่นเกมแย่ง (Cross) ควรใช้ให้ถูกกาลเทศะจะเป็นลูกที่ได้ผลมากที่สุดเช่นกัน แต่ถ้าใช้ผิดโอกาสก็จะถูกคู่ต่อสู้ดักทำคะแนนจากลูกนี้ได้ง่าย

หลักโดยทั่ว ๆ ไป แล้วลูกนี้จะใช้ต่อเมื่อฝ่ายตรงข้ามยืนค่อนอยู่ซีกหนึ่งของสนาม หรือผู้เล่นคนหนึ่งของอีกฝ่ายยืนดักลูกหรือรับลูกโยนทิ้งปีกด้านหนึ่งของตนให้เกิดช่องว่างจะเป็นโอกาสให้เราใช้ลูกแย่งหรือตีแย่งซึ่งจะเป็นลูกทำคะแนนได้ง่ายขึ้น ไม่ควรใช้ลูกนี้ในเมื่อฝ่ายตรงข้ามแยกรับคนละข้าง เพราะจะถูกเล่นลูกตาบโต้ตอบมาทำให้เสียคะแนนได้ง่าย

10. การเป็นฝ่ายรุกหรือจูโจม เป็นความสำคัญในการแข่งขันประเภทคู่มาก ฝ่ายจูโจมมักได้ชัยชนะ เพราะการจูโจมเป็นผลให้อีกฝ่ายหนึ่งจต้องวิ่งไล่มาทำให้ฝ่ายจูโจมเลือกตีลูกได้หลายชนิด ย่อมได้เปรียบกว่าฝ่ายรับ การจูโจมจะต้องอาศัยการประสานงานกันที่ดีจึงจะทำคะแนนได้ มีโอกาสชนะมากกว่าฝ่ายรับ

แบดมินตันประเภทคู่ผสม

โดยธรรมชาติแล้วนักแบดมินตันชายมีทักษะการเคลื่อนไหวและการตีที่รวดเร็วกว่านักแบดมินตันหญิง เกมการตีคู่ผสมจึงค่อยๆ พัฒนาการเล่นในระบบคนละข้างและหมุนเวียนแบบเข้มนาฬิกามาเป็นระบบการเล่นหน้า-หลัง เสียส่วนมาก โดยฝ่ายหญิงรับผิดชอบอยู่กับบริเวณส่วนหน้าของตาข่าย คือ ชายตีลูกทางด้านหลัง ส่วนหญิงโจมตีอยู่ทางด้านหน้า ประมาณ $\frac{1}{3}$ ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งฝ่ายหญิงต้องยกไม้เร็วเกิดเตรียมพร้อมไว้เสมอที่จะตีลูกหรือสกัดและตะปบลูกที่สูงเฉียดตาข่ายมากเพื่อทัวเต็ม

การส่งลูก การส่งลูกในเกมคู่ผสมมักใช้ลูกต่ำเป็นส่วนมาก ต่างกันตรงที่ว่าฝ่ายหนึ่งเป็นชายและอีกฝ่ายหนึ่งเป็นหญิงมีความเร็วและรุนแรงไม่เท่ากันในการตีเท่านั้น

การส่งลูกประเภทคู่ต้องพยายามทำให้ลูกเฉียดตาข่ายมากที่สุด พร้อมกับพยายามทำให้ปีกหัวลงในทันทีเมื่อลูกพ้นตาข่าย โดยมีความแรงพอที่จะตกไปถึงเส้นส่งลูกสั้นของฝ่ายตรงข้าม ระวังอย่าให้ฝ่ายตรงข้ามแยบลูกเสริฟของเราได้ การส่งลูกนี้ต้องอาศัยความชำนาญ และความละเอียดในการส่งโดยไม่ให้ละเมิดกติกาด้วย

เป้าหมายการส่งลูกที่ดีที่สุดในการเล่นประเภทคู่ผสม ได้แก่ มุมหน้าใกล้เส้นกลาง เช่นเดียวกับการเล่นประเภทชายคู่และหญิงคู่ เพราะเป็นมุมที่มีระยะการตีสั้นที่สุดฝ่ายตรงข้ามจะตอบโต้มาตามจุดต่าง ๆ ที่วางในรัศมีแนวป้องกันที่แคบลง

การส่งลูกยาวควรกระทำสลับกันไปบางครั้งบางโอกาสเท่านั้น เพื่อสร้างความพะวงให้คู่ต่อสู้ทางด้านหลังของสนามแทนที่จะตั้งหน้าตั้งตาคอยแยบลูกเสริฟอย่างเดียว การส่งลูกอาจต้องซ่อนหน้าไม้ไว้ เพื่อให้ผู้รับเกิดการชะงักขึ้น แต่ระวังอย่าส่งลูกลอยโด่งไปให้คู่ต่อสู้ตอบอย่างง่ายดาย จึงต้องส่งลูกให้มีระดับสูงพอสมควร

มุมซ้ายด้านหน้าใกล้กับเส้นข้าง ใช้เป็นมุมสลับได้เช่นกัน อย่างน้อยที่สุดก็จะทำให้ผู้รับที่มุ่งมั่นจะแยบลูกต้องเสียจังหวะไป เป็นการลดประสิทธิภาพคู่ต่อสู้ในการโจมตีลูกเสริฟให้น้อยลง

ตำแหน่งสำหรับการส่งลูก ตามปกติผู้หญิงมักจะเริ่มต้นที่สนามด้านขวา (สนาม 1) เสมอ การส่งลูกของผู้เล่นหญิงจะส่งจากตำแหน่งที่ใกล้กับเส้นกลาง โดยยืนห่างจากเส้นส่งลูกประมาณ 2-3 ฟุต เพราะเป็นจุดที่ส่งลูกสั้นได้ดีที่สุด เมื่อส่งลูกแล้วยังสามารถครอบคลุมบริเวณหน้าตาข่ายโดยเคลื่อนไปทางเหนือเส้นส่งลูกสั้นเล็กน้อย ยกไม้แรกเกิดขึ้นสูง เพื่อดักตีโต้ตอบลูกที่ฝ่ายตรงข้ามอาจโยนมาใกล้กับตาข่าย ผู้เล่นหญิงจะต้องมีตีลูกในระดับสูงและเร็วที่สุด โดยเล็งจุดเป้าหมายการตีลูกให้พุ่งลงไปสู่ช่องว่างของสนามด้านตรงข้าม และคอยชำลูกที่ฝ่ายตรงข้ามจัดโด่งมาให้เรา ซึ่งเราคอยหาจังหวะตอบอยู่แล้ว

ถ้าการตีลูกของผู้หญิงเข้าข่ายหรือตีลูกในระดับต่ำจะทำให้จัดลูกโด่งไปทำให้ผู้เล่นตรงข้ามตบหรือโจมตีได้ ซึ่งจะทำให้เราเป็นฝ่ายรับและเสียเปรียบในการเล่นดังนั้นผู้หญิงจึงควรเข้าเล่นลูกอย่างรวดเร็วและตีลูกในระดับสูงให้ได้จึงจะมีโอกาสได้เปรียบ

การส่งลูกของผู้เล่นฝ่ายชาย จะอยู่ห่างจากเส้นส่งลูกสั้นประมาณ 6-7 ฟุต เพราะผู้เล่นชายต้องรับผิดชอบต่อส่วนหลังของสนามและการยืนส่งดังกล่าว ผู้เล่นหญิงจะต้องยืนอยู่ด้านหน้าของสนาม ถ้าฝ่ายชายส่งลูกต่ำที่คอร์ตขวา (คอร์ต 1) ผู้เล่นหญิงจะยืนอยู่ด้านบริเวณเส้นส่งลูกสั้นของคอร์ตซ้าย (คอร์ต 2) หรือจะยืนอยู่ ณ บริเวณ เส้นส่งลูกสั้นของคอร์ต 2 ก็ได้แต่ต้องไม่กีดกันหรือบังการส่งลูกของคู่ขา ขณะทำการส่งลูกผู้เล่นทั้งสองต้องไม่ยืนห่างจากเส้นกลางมากนัก เพื่อคุมเชิงในรัศมีแนวป้องกันให้ได้ทุกส่วนทั้งด้านหน้าและด้านหลังของสนาม

เกมคู่ผสมนี้ ถ้าฝ่ายหญิงส่งลูกได้ดีจะช่วยทำคะแนนได้มาก เพราะในขณะที่ผู้เล่นหญิงส่งลูกมาคู่ขาจะยืนพร้อมเสมอเพื่อตั้งรับสถานะการณ์ครองความเป็นฝ่ายรุกเอาไว้ และตำแหน่งของการยืนจะเริ่มต้นเหมือนกับการส่งลูกในประเภทคู่

วิธีการส่งลูกให้ผู้เล่นหญิง นักเล่นคู่ผสมมักจะวางแผนการโจมตีไปยังผู้เล่นหญิงเสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นจุดอ่อนโดยมากใช้การโยน หรือลูกหลังมือ (Back Hand) ซึ่งผู้เล่นอาจจะจัดลูกหรือตีลูกโด่งมาให้ฝ่ายเราตบได้ง่าย หรือทำให้วิถีของลูกตอบมาไม่ดีพอเปิดโอกาสให้เราเลือกตีได้ตามชอบใจ

การส่งลูกให้ผู้เล่นหญิงมีความปลอดภัยมากกว่าการส่งลูกให้ผู้เล่นชาย เพราะการตีหรือการตบมีความเร็วและรุนแรงน้อยกว่าหรือแม้กระทั่งการวิ่งเข้ามาแยบหน้าตาข่ายจะไม่รุนแรงเท่าผู้เล่นชาย การส่งลูกให้ผู้เล่นหญิงควรจะสลับมุมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับเกิดความลี้เลใจตลอดเวลา

ส่วนการส่งลูกให้ผู้เล่นชายนั้น จะต้องกระทำโดยความมั่นใจ ถ้าส่งลูกไปแล้วเจียดตาข่ายพอสมควรแล้ว ฝ่ายชายจะไม่กล้าถ่อออกมาเล่นลูกเร็ว (ลูกแย็บ) เหมือนการเล่นประเภทคู่ธรรมดาเพราะต้องรับผิดชอบต่อส่วนหลังของสนาม ถ้าหากถูกตบหรือโยนไปด้านหลังอาจทำให้เขาพลั้งพลั่วได้

การตั้งรับ ท่าตั้งรับก็เช่นเดียวกันกับการตั้งรับในประเภทคู่อื่น ๆ ผู้รับต้องพยายามทำลาย (ฆ่า) ลูกที่ฝ่ายตรงข้ามส่งมา เพื่อตัดทางและทำคะแนนพยายามทำลายความมั่นใจในการส่งลูกของฝ่ายตรงข้าม แม้ในโอกาสที่ฝ่ายตรงข้ามจะต้องรับลูกดี ก็ให้ระวังตัวไว้ยืนเตรียมพร้อมเสมอขณะเมื่อตีลูกกลับไปแล้ว เมื่อรักษาสภาพการเป็นฝ่ายรุกเอาไว้

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งส่งลูกยาวมาให้ตบลูกด้วยความรุนแรงทุกลูก และพยายามลงในช่องว่างหรือตบเข้าหาผู้เล่นฝ่ายหญิงซึ่งเป็นจุดอ่อนของฝ่ายตรงข้าม

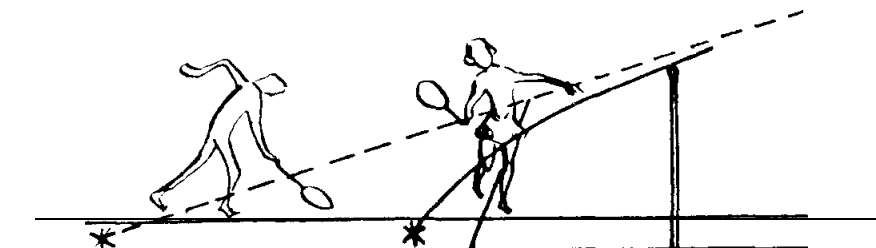
ถ้าลูกเจียดตาข่ายมาก ๆ สดวิสัยที่จะแย็บได้ก็ควรหยอดทิ้งไว้หรือผลักลูกไปครึ่งสนามโดยบังคับให้ลูกผ่านหน้ามือไปเล็กน้อย ทำให้ฝ่ายตรงข้ามเกี่ยงกันรับถ้าลูกที่ข้ามไปนั้นมีสวนลึกก็จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามต้องสอดเข้ามารับลูกโดยวิ่งเข้าหาลูกในระยะไกลอีกหลายก้าว และจะเกิดช่องว่างบริเวณคอร์ตขึ้น

การควบคุมความเร็ว การเล่นคู่ผสมมีการโต้ตอบลูกตาดกันมาก จึงทำให้เกมการเล่นเพิ่มความเร็วขึ้น ซึ่งในบางครั้งผู้เล่นไม่อาจขลอความเร็วได้ และความแรงของลูกอาจทำให้ฝ่ายของเราเสียเปรียบได้อย่างคาดไม่ถึง การตีลูกเร็วในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามเสียหลักหรือไม่อยู่ในสภาพที่จะโต้ตอบได้นั้นเป็นการเล่นอย่างถูกต้องในประเภทคู่ผสม แต่ถ้าสถานการณ์กลับกัน การตีลูกเร็วตอบข้ามไปก็เท่ากับการตัดเวลาของตนเองในการตั้งหลักใหม่ ในกรณีเช่นนี้ผู้เล่นจะต้องรู้จักขลอความเร็วเอาไว้บ้าง ถ้าผู้เล่นตีลูกแรงลูกตบอาจจะเลยไปเข้า

มือคู่ต่อสู้ แต่ด้วยการบังคับด้วยลูกตาดจะแรงพอทำให้ลูกปักหัวลงทำให้ฝ่ายตรงข้ามเป็นฝ่ายรับได้

การวิ่งเข้าปะชิดตีลูกเร็ว จะเป็นประโยชน์แก่การเล่นประเภทคู่ผสมมาก เพราะผู้เล่นสามารถ “รอ” ให้ฝ่ายตรงข้ามขยับเคลื่อนย้ายตัวก่อนที่จะตีลูกเป็นเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาจะสร้างความปั่นป่วนให้กับฝ่ายตรงข้ามมาก

ส่วนลึกของการตีลูก การเล่นแบบคู่ผสมนี้มักจะใช้แบบ “หน้า-หลัง” มากกว่าแบบคนละข้าง การตบลูกที่โยนโด่งมามากจะเล็งไปยังเส้นข้างทั้งสองของคอร์ต แต่ถ้าผู้เล่นรู้จักการเล่นลูกครึ่งตบครึ่งตี หรือท็อปปิน (Top Spin) สลับกันเป็นครั้งคราวก็จะทำให้ลูกตบมีส่วนลึกมากขึ้น อาจจะทำให้ฝ่ายรับคาดคะเนวิถีของลูกผิดไป หรือพุ่งตัวเข้ารับลูกไม่ทันก็ได้

1. ลูกครึ่งตบครึ่งตัด เป็นการตีลูกเหนือศีรษะ (Over Head) จะกระทำได้จากสองมุมหลัง โดยตีทแยงสนามดังกล่าวก่อนที่ได้อธิบายไว้แล้วในบทว่าด้วยการเล่นประเภทเดียวและคู่

2. การเล่นลูกทแยงสนาม ในการเล่นคู่ผสมนั้นต้องมีการบังคับให้ลูกหลีกพื้นมือหน้าเพื่อการโยกย้ายซ้ายขวาคอยโต้ระหว่างผู้เล่นชายทั้งสองฝ่าย ซึ่งอาจจะมีบางครั้งและแลกเปลี่ยนกันด้วยลูกตบขนานกับเส้นข้าง ทแยงสนามกันหลายๆ ครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามถูกบังคับให้ถอยมารวมอยู่ในซีกเดียวกันของสนามการใช้ลูกทแยงจะได้ผลมากที่สุด

การโจมตีจุดอ่อน ชั้นเชิงของการเล่นประเภทผสม แต่ละฝ่ายทั้งหญิงและชายจะต้องมีการวางแผนการประสานงานโดยหลักเลียงมิให้ฝ่ายตรงข้ามโจมตีจุดอ่อนได้ และความสนุกตื่นเต้นของเกมจะอยู่ตรงนี้เอง ที่แต่ละฝ่ายพยายามจะปกป้องจุดอ่อนของตัวเองหรือของคู่ขาให้ปลอดภัยอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นการเล่นคู่ผสมจึงเป็นสิ่งที่ธรรมดาที่สุดที่ฝ่ายผู้เล่นชายจะตบลูกเข้าหาผู้เล่นหญิงอย่างรุนแรง โดยไม่มีความระมัดระวังแต่อย่างใด และส่วนมากจะถือกันว่าจุดอ่อนของฝ่ายตรงข้ามอยู่ที่ผู้เล่นหญิง ซึ่งจะแพ้หรือชนะกันก็อยู่ที่ว่าใครสามารถโจมตีจุดอ่อนได้มากกว่ากันเท่านั้นเอง

ศัพท์เทคนิคทางกีฬาแบดมินตัน

เรื่องของการกีฬาแต่ละประเภทย่อมมีคำพูดหรือถ้อยคำต่าง ๆ ใช้เฉพาะอย่าง เจาะจงไม่ซ้ำกัน ซึ่งบางคำที่เข้าใจง่ายแต่บางคำเข้าใจยาก ในทางแบดมินตันนั้นก็มีความเฉพาะเหมือนกัน ซึ่งบางคำอาจจะซ้ำหรือมีแล้วในกติกาดังต่อไปนี้

A.B.A. - สมาคมแบดมินตันแห่งสหรัฐอเมริกาเป็นของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1936

Alley - การขยาย Court ออกไปข้างละ $\frac{1}{2}$ ฟุต ทั้งสองข้าง เมื่อมีการแข่งขันประเภทคู่ในอังกฤษมักจะเรียกว่า “Tramline”

Back Alley - พื้นที่ระหว่าง Back Boundary line และเส้น Long Service

Badminton - กีฬาชนิดหนึ่งได้ชื่อมาจากคฤหาสน์ Badminton แห่งเมือง Duke of Beaufort โดยการนำมาของทหารอังกฤษ จากประเทศอินเดียและเป็นกีฬาใหม่ของอังกฤษ

Side - ในความหมายในกีฬาแบดมินตัน จะมีคำว่า Side in และ Side out หมายถึงถึงว่าในการเล่นแต่ละฝ่ายจะมีผู้เล่นได้ไม่เกิน 2 คน (ยกเว้นการเล่นประเภท 3 คน) แต่เดิมการเล่นในสมัยแรก ๆ เกมส์ที่หนึ่งแต่ละฝ่ายมีผู้เล่นหลายคนประมาณ 8-9 คน ยังไม่มีการเล่นเดี่ยวและคู่ การเล่นสมัยนั้นผลัดกันเสริฟทีละคน และจะถูกขจัดออกไปเรื่อย ๆ เมื่อจบเกมส์หนึ่งเรียกว่า Inning หรือ Side out โดยปกติทางการเรียกว่า Serve over แต่ส่วนมากผู้เล่นนิยมเรียกว่า Side out

Balk - การเคลื่อนไหวใด ๆ ที่เป็นการหลอกคู่ต่อสู้หรือฝ่ายตรงข้ามให้ไม่สะดวกในการเล่นเสริฟหรือมีกังวลในการเล่นเสริฟบางทีเราเรียกว่า “Feint”

Bird - วัตถุที่ประกอบด้วยขนนก ซึ่งใช้ตีวงข้าม Badminton Court ในประเทศไทยใช้ขนนกแก้ว และขนเหยี่ยว สำหรับในประเทศอื่น ๆ เช่นเดนมาร์ก ใช้ขนนก Blue Bird ซึ่งเราเรียกว่า Shuttle Cock หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Shuttle

Block - การใช้ Racket ตั้งรับลูกขนไก่ เพื่อให้ลูกขนไก่กระดอนกลับไปในด้านตรงข้าม อาจไปตกตรงหน้าหรือด้านข้างไม่ใช้การตี Stroke

Corry - การลองลูกขนไก่ไว้บน Racket ในระหว่างการตีมักจะเรียกว่า Sling หรือ Throw เป็นการกระทำที่ผิดกติกา

Center or Basic Position - ตำแหน่งการยืนของผู้เล่นต้องยืนให้สัมพันธ์กับเส้นของ Court คือระหว่างตาข่ายคู่ต่อสู้และลูกขนไก่

Clearhight - การตบลูกให้ลงใน Back boundary line

Court - หมายถึงสนามเล่นขนาด 20 x 44 ฟุต หรือ 17 x 44 ฟุต

Cross Court shot - การตีลูกทแยงมุมไปทางซ้ายหรือขวา

Deiption - ศิลปการล่อหลอก การเอาชนะในการแข่งขันโดยการพยายามตีลูกเปลี่ยนทิศทางอยู่เสมอหรือตีให้เร็ว

Double Hit - การตีลูกขนไก่ 2 ครั้ง ในคราวเดียวกันโดยคน ๆ เดียวในครั้งหนึ่งเป็นการตีผิดกติกา

Drive - การตีลูกให้ช้าหรือเร็ว ซึ่งลูกจะต้องวิ่งข้ามตาข่ายไปในแนวราบเดียวกับตาข่าย

Driven Serve - การเสิร์ฟ (Serve) โดยการกระทบตามแบบ

Drop shot - คือการตีลูกให้วิ่งช้า ๆ ไปตกที่หน้าตาข่ายฝ่ายตรงข้าม บางที่เราเรียกว่าลูกหยอด ซึ่งลักษณะลูกที่ตกประมาณ 90 องศาหรือเกือบเท่า

Foult - การกระทำผิดกติกา ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในขณะที่พักหรือขณะกำลังเล่นก็ได้

First Service - โดยปกติใช้ในการแข่งขันประเภทคู่เท่านั้น (ยกเว้นการเล่น 3 คน) หมายถึงว่าผู้เล่นยังมีสิทธิในการส่งลูกอีกต่อไป

Plot - การตีลูกขนไก่วิ่งไปในแนวนอน รวมทั้งการทำมุมของพื้นหน้า Racket ที่กระทบลูกขนไก่

Games - แต้มที่ใช้ในการแข่งขันอาจเป็น 11 แต้ม สำหรับหญิงเดี่ยว และ 15 หรือ 21 แต้ม สำหรับชายเดี่ยว ชายคู่, หญิงคู่ หรือคู่ผสม

Games Bird - เกมส์ที่มีแต้มชนะ

Half court shot - การตีลูกจากกลางสนามโดยมากใช้ในการเล่นประเภทคู่ มากกว่าเดี่ยว โดยเฉพาะการเล่นแบบ up and back

Hairpinnet shot - การตีลูกจากเบื้องต่ำใกล้กับสนามให้ลูกชนไก่เฉียดเกือบติด Net แล้วหล่นลงมาซึ่ง hairpin จะกระทำได้อีกเมื่อการตีอย่างถูกต้องแบบเท่านั้น

I.B.F. - เป็นคำย่อของสหพันธ์เบดมินตันนานาชาติ เป็นสมาคมระหว่างรัฐบาล ในการจัดการแข่งขันเบดมินตันระหว่างชาติ ตั้งขึ้นเมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2477 ผู้บริหารงานของสมาคมได้แต่งตั้งมาจากตัวแทนของประเทศสมาชิก

Inning - เป็น Terin ของ Service ซึ่งเป็นช่วงเวลาของผู้เล่นหรือข้างที่ยังคง Service อยู่

Inplay - ลูกชนไก่ที่เรียกว่า Inplay นั้นนับตั้งแต่การส่งลูกไปจนกระทั่งลูกตกนั้นหรือเกิดเสียก่อน

Inside - ฝ่ายที่ทำการเสิร์ฟลูกอยู่

Kill - การกระทำที่กระทำแล้วฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถตีได้กลับมาได้เช่น โดยการตบหรือการหยอด

Love - การเสมอกันหรือไม่มีแต้ม ถ้าเป็นการแข่งขันประเภทเดี่ยวผู้ตัดสินจะบอกว่า “Love all play” ในการเริ่มการแข่งขันประเภทคู่ ผู้ตัดสินจะบอกว่า “Hand out love all play”

Love all - การไม่มีแต้ม ใช้หลังจากเกมส์เริ่มทำการแข่งขัน

Match - การแข่งขันแต่ละครั้งจะมีการกำหนดเป็น 2 ใน 3 หรือ 3 ใน 5 ขึ้นอยู่กับผู้แข่งขัน

Match point Match - เกมส์ที่มีแต้มชนะ

Not Shot - การตีลูกแล้วลูกชนไก่ติด

No shot - เป็นมารยาทอย่างหนึ่งของผู้แข่งขันที่จะรีบบอกว่า no shot เมื่อผู้เล่นนั้นได้กระทำ Foul จากการ carry sling หรือ throw ลูกชนไก่

Out side - ข้างที่ทำการ Inplay ตรงข้ามกับ In Side

Point - หน่วยที่น้อยที่สุดของ Score

Poona - เมือง ๆ หนึ่งในประเทศอินเดีย ซึ่งมีหลายคนเชื่อว่าแบดมินตันนั้นดัดแปลงมาจาก Poona

Peady Position - ความพร้อมในการที่จะเล่นลูกในตำแหน่งต่าง ๆ

Round the Head shot - การตีลูกชนไก่เหนือศีรษะจากซ้ายวนมาขวา หรือจากขวามือวนมาทางซ้ายมือ

Rudh the serve - การพุ่งตัวไปรับลูกหยอดหรือลูกหน้า Net ซึ่งมีมากในประเภทคู่และเดี่ยว

Second Service - มีในประเภทคู่ เมื่อผู้ร่วมทีม (Partner) ต้อง “Down” อีกคนหนึ่ง จะต้องทำการ Serve

Serve on Service - การเริ่มตีลูกชนไก่ครั้งแรกในการแข่งขันการเปิด Stroke ของแต่ละครั้ง

Service Court - พื้นที่ ๆ จะต้องส่งลูกไป มีผลต่อการได้คะแนน

Setting - การขยายการแข่งขันออกไป โดยการเพิ่มจำนวนแต้ม เพื่อให้ได้ผู้ชนะที่ทำแต้มหรือการกำหนดเป็นฝ่ายเลือก Setting

Shuttle Cock - ลูกชนไก่ Shuttle หรือ Bird โดยปกติใช้ขนนกหรือขนห่านก็ได้ อาจมีทั้งในลอนหรือพลาสติกสังเคราะห์ (ไม่มีใครนิยมใช้แข่งขัน)

Side by Side - การแข่งขันประเภทคู่แบบข้างเคียง

Smash - การตบ ชำมศีรษะอย่างแรงทำให้ลูกชนไก่พุ่งไปได้ตามจุดหมาย ซึ่งเป็นหัวใจของการตีแบดมินตัน

Wood Short - การตีลูกที่มีเสียงดัง “แกร๊ก” เนื่องจากไม้ Racket ฐานของลูกชนไก่ ถึงไม่ถึงว่าผิดกติกา

Dauble Play - การเล่นประเภทคู่ เช่น ชายคู่, หญิงคู่, หรือคู่ผสม

Single Play - การเล่นประเภทเดี่ยว เช่น ชายเดี่ยว หรือหญิงเดี่ยว

กติกาการเล่นแบดมินตัน

ตามที่ได้แก้ไขใหม่ ในปี 2514

ซึ่งสหพันธ์สมาคมแบดมินตันนานาชาติประกาศให้ใช้

คำแนะนำแก่ผู้ตัดสิน

ของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ

1. ต้องรู้ “กติกาการแข่งขันแบดมินตัน” โดยละเอียด
2. การวินิจฉัยของผู้ตัดสินเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทุกอย่างถือเป็นเด็ดขาด อย่างไรก็ตาม กติกาผู้เล่นอาจจะอุทธรณ์ต่อผู้ชี้ขาดได้ในปัญหาเกี่ยวกับกติกาการเล่นเท่านั้น
3. การวินิจฉัยของผู้กำกับเส้นถือเป็นเด็ดขาด ในปัญหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเส้นที่ตีตกกับ ผู้ตัดสินไม่มีอำนาจบังคับให้พิจารณาเป็นอย่างอื่นได้ ถ้าผู้บังคับเส้นมองไม่เห็นลูกใด ผู้ตัดสินอาจวินิจฉัยเองถ้าสามารถทำได้ มิฉะนั้นต้องให้เล่นใหม่
4. ถ้ามีกรรมการดูการส่งลูก การวินิจฉัยของกรรมการผู้นั้นถือเป็นเด็ดขาดในปัญหาข้อเท็จจริงทุกอย่างเกี่ยวกับการส่งลูกดังที่กล่าวไว้ในข้อ 27 เป็นหน้าที่ของผู้ตัดสินที่จะดูผู้รับลูกเสรีโดยเฉพาะ (ดูข้อ 22 (ค))
5. การประกาศและขานแต้มต้องให้ชัดเจนและดังพอที่ผู้เล่นและผู้ดูจะได้ยินโดยทั่วกัน การขานแต้มต้องขานในทันทีและโดยเด็ดขาด ถ้ามีการผิดพลาดต้องขอโทษและแก้ไขถูกต้อง
6. ถ้าวินิจฉัยไม่สามารถจะทำได้ ก็ให้ประกาศออกมาและให้เล่นใหม่ อย่าถามผู้ดูหรือเชื่อตามคำกล่าวของผู้ดู
7. ผู้ตัดสินต้องรับผิดชอบเส้นต่าง ๆ ทั้งหมดที่ไม่มีผู้กำกับเส้นควบคุม
8. ผู้ตัดสินจะต้องควบคุมการแข่งขันในลักษณะเด็ดขาด แต่ต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวเกินไป ผู้ตัดสินจะต้องดูแลให้การเล่นดำเนินไปโดยปราศจากการขัดขวางใด ๆ อันไม่จำเป็น และให้ผู้เล่นปฏิบัติตามกติกา พึงระลึกว่าการแข่งขันนั้นมีเพื่อผู้เล่น

9. เมื่อผู้ตัดสินหรือกรรมการดูการส่งลูก เกิดความสงสัยว่าจะเป็นการฝ่าฝืนกติกาหรือไม่ประการใด อย่าเพิ่งด่วนขาน “เสีย” พึงปล่อยให้การเล่นดำเนินไปก่อนแล้วพิจารณาให้แน่นอน

ก่อนลงมือเล่น

10. รับสมุดจดแต้มจากผู้ชี้ขาด กรอรายการในสมุดนั้นให้ถูกต้อง
11. ตรวจสอบสูงของตาข่ายและดูว่าเสาตาข่ายตั้งอยู่บนเส้น หรือดูว่าแถบสีขาวริมตาข่ายได้ทำไว้ถูกต้องแล้ว (กติกาการแข่งขันข้อ 2 และ ข้อ 3)
12. ตรวจสอบว่าผู้กำกับเส้นและกรรมการดูการส่งลูกเข้าประจำที่ถูกต้อง และรู้หน้าที่ของเขาดีแล้ว ดูข้อ “ผู้กำกับเส้น” และ “กรรมการดูการส่งลูก”
13. ตรวจสอบดูแลให้มีลูกขนไก่ที่ได้ทดสอบถูกต้องตามกติกาการแข่งขันข้อ 4 แล้วเป็นจำนวนเพียงพอสำหรับใช้ได้ทันทีในการแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อให้หยุดเสียเวลาระหว่างการเล่น ถ้าหากผู้เล่นตกลงกันไม่ได้ ผู้ตัดสินหรือในการแข่งขันทั่วไปที่ระบุถึงผู้ชี้ขาด หรือในการแข่งขันเฉพาะคู่ที่ระบุถึงหัวหน้าทีมหรือผู้ชี้ขาดจะต้องจัดให้ทดสอบลูกขนไก่นั้น ลูกขนไก่ที่ได้ทดสอบว่าใช้ได้แล้ว จะต้องดูแลให้ใช้ลูกเหล่านั้น นอกจากเหตุการณ์จะเปลี่ยนแปลงไป

เริ่มการแข่งขัน

14. ดูว่าการเสิร์ฟได้ทำไปโดยถูกต้อง และทั้งผู้ชนะและแพ้การเสิร์ฟ ได้ใช้สิทธิการเลือกโดยถูกต้องตามกติกาการแข่งขันข้อ 6
15. ในการเล่นประเภทคู่ให้ทำเครื่องหมายในสมุดจดแต้มตรงชื่อของผู้เล่น เริ่มส่งลูกในคอร์ทด่านขวามือ ทั้งนี้เพื่อให้สำหรับตรวจสอบว่าผู้เล่นอยู่ในคอร์ตส่งลูกโดยถูกต้อง

หรือไม่ ถ้าในระหว่างการเล่น ผู้เล่นอยู่ฝั่งคอร์ตส่งลูกไม่ได้สังเกตเห็นก็ต้องปล่อยให้ผิดไปเช่นนั้น (กติกากการแข่งขันข้อ 12) และให้แก้สมุดจุดแต้มให้ตรงกัน

16. เมื่อผู้เล่นได้เสร็จการอุ่นตัว (warming-up) แล้วให้ประกาศ

(ก) ในการแข่งขันครั้งใหญ่

1. “การแข่งขันรอบสุดท้ายหรือรอบรองสุดท้ายของ.....” ถ้าไม่ใช้รอบดังกล่าวก็ไม่ต้องพูดอะไร

(ข) ในการแข่งขันครั้งใหญ่หรือการแข่งขันธรรมดา

1. ชื่อผู้เล่นพร้อมทั้งชื่อประเทศ, ภาคหรือสโมสร เพาที่จะมีประกาศได้

2. ชื่อผู้ส่งลูกก่อนและในประเภทคู่ชื่อผู้รับลูกด้วย

3. เมื่อเริ่มการเล่นให้ขานว่า “ศูนย์ - ศูนย์ เล่นได้”

การแข่งขัน

17. จุดแต้มตามที่การแข่งขันดำเนินไป

18. การขานแต้ม :

(ก) ขานแต้มฝ่ายส่งลูกก่อนเสมอ

(ข) ในประเภทเดี่ยว - เมื่อผู้เล่นคนใดเสียสิทธิส่งลูกให้ขานว่า “เปลี่ยนส่ง” แล้วขานแต้มฝ่ายส่งลูกใหม่ต่อไป

(ค) ในประเภทคู่ - เมื่อเริ่มลงมือแข่งขันให้ขานแต้มเท่านั้น และขานเรื่อยไปตลอดเวลาที่ผู้ส่งลูกคนหนึ่งยังส่งลูกอยู่ เมื่อหมดสิทธิส่งลูกแล้วให้ขานว่า “เปลี่ยนส่ง” และขานแต้มของผู้ส่งลูกใหม่ต่อไป ในตอนนี้และตอนต่อไป เมื่อผู้ส่งลูกคนหนึ่งหมดสิทธิส่งลูกแล้วให้ขานแต้มและขานว่า “ผู้ส่งคนที่สอง” ปฏิบัติเช่นนี้ติดต่อกันไปตลอดเวลาที่ผู้เล่นคนที่สองส่งลูก เมื่อข้างหนึ่งข้างใดหมดสิทธิส่งลูกก็ให้ขานว่า “เปลี่ยนส่ง” และขานแต้มผู้ส่งลูกใหม่ต่อไป

(ง) เมื่อข้างใดได้แต้ม 14 หรือในกรณีประเภทหญิงเดี่ยวได้แต้ม 10 ในโอกาสแรกให้ชานว่า “อีกแต้มเดียวเกม” เท่านั้น ถ้าการเล่นดำเนินไปจนถึง 13 เท่า 14 เท่า หรือ 9 เท่า 10 เท่า (สำหรับประเภทหญิงเดี่ยว) เมื่อถึงอีกแต้มหนึ่งจะชนะกันก็ให้ชาน “อีกแต้มเดียวเกม” ในโอกาสแรกเช่นเดียวกัน การชาน “อีกแต้มเดียวเกม” ให้ชานทันทีต่อจากชานแต้มของผู้ส่งลูกเท่าที่จะทำได้ แล้วชานแต้มของผู้รับลูกติดต่อกันไป

(จ) เมื่อลูกชนไกตกนอกเส้นซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ตัดสิน โดยที่ไม่มีผู้กำกับเส้นให้ชานว่า “ออก” ก่อนชานแต้ม

19. ต้องดูแลระวังอย่าให้มีการถ่วงเวลาโดยไม่จำเป็น หรืออย่าให้ผู้เล่นออกนอกสนามแข่งขันโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้ตัดสิน (กติกการแข่งขันข้อ 22)

20. ถ้ามีเหตุต้องการหยุดแข่งขันโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้บังเกิดขึ้นในระหว่างที่กำลังแข่งขันให้บันทึกแต้มผู้ส่งลูกและคอร์ด้รับส่งลูกที่ถูกต้องของผู้เล่นไว้ในสมุดจดแต้ม

21. ถ้าหากมีลูกชนไกหรือวัตถุอื่น ๆ ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันที่กำลังดำเนินอยู่นั้นเข้ามาในสนามแข่งขันหรือบริเวณใกล้เคียง ให้ชาน “เอาใหม่”

22. ให้ระมัดระวังสิ่งต่อไปนี้

(ก) การส่งลูกผิดกติกา ถ้าไม่มีการกรรมการดูการส่งลูก เป็นการยากที่ผู้ตัดสิน ซึ่งอยู่บนเก้าอี้สูงจะสังเกตเห็น “การส่งลูกเหนือบันเอว” หรือ “ขอบแร็กเก็ตตออยู่เหนือมือ” ได้ ถ้าสงสัยประการใดก็ให้เตือนผู้เล่นหรือขอให้ตั้งกรรมการดูการส่งลูก

(ข) ผู้ส่งลูกจะต้องวางเท้าทั้งสองอยู่บนพื้นสนามภายในคอร์ด้ส่งลูกในลักษณะตั้งมั่น ไม่เคลื่อนที่ขณะที่ตีลูกชนไกและไม่มีการหลอกล้อ (กติกากการแข่งขันข้อ 14 ง. และการตีความข้อ 1.) ข้อนี้ควรจะอยู่ในความรับผิดชอบของกรรมการดูการส่งลูกถ้าหากมี

(ค) ผู้รับลูกจะต้องวางเท้าทั้งสองอยู่บนพื้นสนามภายในคอร์ด้รับลูกในลักษณะตั้งมั่นไม่เคลื่อนที่ จนกว่าฝ่ายตรงข้ามได้ส่งลูกแล้ว และผู้รับลูกต้องไม่เคลื่อนที่ก่อนฝ่ายตรงข้ามตีลูก (กติกากการแข่งขันข้อ 14 ค. และข้อ 16)

(ง) การตีลูกสองครั้ง (double stroke) หรือการตีลูกผิดกติกาการแข่งขันข้อ 14

(ข) การตีลูกเช่นนี้ผู้ตัดสินจะต้องชาน “เสีย” ทันที

(จ) ผู้ตัดสินจะต้องไม่ยอมให้ผู้เล่นร้องว่า “อย่าตี” (no shot) หรือ “เสีย” (fault) ฯลฯ ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ถ้าผู้เล่นทำเช่นนั้นให้เตือนไว้ก่อนเพราะการกระทำเช่นนี้อาจทำให้คู่ต่อสู้ใจออกแวกเสียสมาธิ

(ฉ) การขัดขวางต่าง ๆ เช่นการไถลตัวไปได้ตาข่าย การโยนแร็กเก็ตไปในคอร์ตของคู่ต่อสู้ การหยุดชะงัก การบังไม่ให้คู่ต่อสู้มองเห็นระหว่างส่งลูก เป็นต้น ถูกติกาการแข่งขันข้อ 14 (ง) ข้อ 14 (ฉ) ข้อ 16 ข้อ 20 และการตีความข้อ 2

(ช) การส่งลูกและการรับลูกผิดคน หรือผิดคอร์ต ผู้ตัดสินจะต้องเข้าใจกติกาการแข่งขันข้อ 12 โดยละเอียด

(ซ) การตีลูกชนไก่ก่อนลูกข้ามตาข่ายมาและการใช้แร็กเก็ต ร่างกาย หรือเครื่องแต่งกายกระทบตาข่ายขณะที่กำลังเล่นอยู่ ถูกติกาการแข่งขันข้อ 14 (ฉ) และข้อ 14 (ซ)

(ฌ) การกำหนดแต้มเล่นต่อ (setting) ได้กระทำไปโดยถูกต้อง (กติกาการแข่งขันข้อ 7.) เป็นหน้าที่ของผู้ตัดสินที่จะถามความตกลงใจของผู้เล่น แล้วประกาศความตกลงใจนั้นให้ดังพอที่คนดูจะได้ยินทั่วกัน และขาน “กำหนดต่อ 2 แต้ม” (หรือ 3 หรือ 5 ตามที่ควร) แล้วขาน “ศูนย์ - ศูนย์” หรือ “ศูนย์ - ศูนย์” ผู้ส่งมือที่สองแล้วแต่กรณี

(ญ) ผู้เล่นต้องเปลี่ยนข้างตามแต้มที่ถูกต้องในเกมส์ที่สาม (กติกาการแข่งขันข้อ 8)

(ฎ) ผู้เล่นคนใดกระทำให้อัตุ้ความเร็วของลูกชนไก่เสียไป ผู้ตัดสินจะต้องเตือนผู้เล่นคนนั้นและเปลี่ยนลูกใหม่ถ้าจำเป็น

เมื่อสิ้นสุดเกมส์หนึ่ง

23. ให้ประกาศว่า “จบเกมส์แล้ว ผู้ชนะได้แก่.....” (ชื่อผู้เล่นในการแข่งขันหรือชื่อทีมที่เป็นผู้แทนในการแข่งขันระหว่างทีมต่าง ๆ ที่เป็นผู้แทน) แล้วขานแต้มและในกรณีที่เหมาะสมให้ขานว่า “หนึ่งเกมส์เท่านั้น” ในกรณีการแข่งขันระหว่างสองสโมสรให้ประกาศชื่อคู่แข่งขันตามชื่อสโมสร ไม่ใช่ประกาศชื่อของผู้เล่นจริง

เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันคู่ นั้น

24. ประกาศผลและแต้ม

25. นำสมุดจุดแต้มที่ได้กรอกถูกต้องแล้วให้ผู้ชี้ขาดในการแข่งขันทั่วไป หรือหัวหน้าทีมในการแข่งขันเฉพาะคู่ลงสนามโดยทันที

กรรมการดูการส่งลูก

26. การตั้งกรรมการไว้คนเดียว จะต้องให้นั่งบนเก้าอี้ตัวริมเสาดำขายตรงข้ามกับผู้ตัดสินแต่อาจนั่งด้านเดียวกับผู้ตัดสินก็ได้ถ้าเหตุการณ์บังคับ ถ้าตั้งกรรมการไว้สองคน แต่ละคนจะต้องนั่งเก้าอี้ตัวเบื่องหลังเส้นเขตหลัง หรือตามคำแนะนำของผู้ตัดสิน

27. กรรมการดูการส่งลูกที่ตั้งไว้คนเดียว หรือตั้งไว้สองคนในข้างผู้ส่งลูกแต่ละข้างจะต้องรับผิดชอบดูว่าผู้ส่งลูก

(ก) วางบางส่วนของเท้าทั้งสองบนพื้นสนามภายในคอร์ตส่งลูกในลักษณะตั้งมั่น ไม่เคลื่อนไหวจนกระทั่งได้ตีลูกจนไกลไปแล้ว (กติกากการแข่งขันข้อ 16 และคำแนะนำข้อ 3-2) ไม่หลอกล้อผู้แข่งขัน (กติกากการแข่งขันข้อ 14 (ง) และการตีความข้อ 1.)

(ข) ในขณะที่ตีลูกจนไกลไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของเท้าเกิด สูงกว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของมือที่จับเท้าเกิด (กติกากการแข่งขัน 14 (ก) คู่มือประกอบ) และไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของลูกจนไกลอยู่สูงกว่าบั้นเอว กติกากการแข่งขันข้อ 14 (ก)

28. ถ้าผู้ส่งลูกไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ ในข้อ 27 กรรมการดูการส่งลูกจะต้องขานว่า “เสีย” ทันที และต้องให้ผู้ตัดสินได้ยินด้วย

ถ้ามีกรรมการดูการส่งลูกสองคน กรรมการที่อยู่ทางด้านผู้รับลูกมีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องขานว่า “เสีย” ถ้าผู้รับลูกผิดกติกากการแข่งขันข้อ 16 กรรมการจะต้องขานว่า “เสีย” ให้ดังพอและต้องให้ผู้ตัดสินได้ยินด้วย

ตามความในข้อนี้ไม่ห้ามผู้ตัดสินที่จะจับผิดผู้ส่งลูกหรือผู้รับลูกและขาน “เสีย” เองด้วย

ผู้กำกับเส้น

29. ผู้กำกับเส้นต้องรับผิดชอบเส้นของตนโดยตลอด ถ้าลูกชนไถ่ตกรอกเส้นไม่ว่าห่างเพียงใด ให้ชานว่า “ออก” โดยทันที ด้วยเสียงอันชัดเจนและดังพอที่จะได้ยินทั่วกันทั้งผู้เล่นและผู้ดูและในขณะเดียวกันก็ให้ทำสัญญาณโดยกางแขนทั้งสองข้างออกในลักษณะขนานกับพื้นเพื่อให้ผู้ตัดสินเห็นได้ชัด ถ้าลูกตกในเส้นก็ไม่ต้องชานอย่างใด ถ้าลูกไถ่ผู้กำกับเส้นดูไม่เห็นหรือดูไม่ทันให้บอกผู้ตัดสินทันที

30. ผู้กำกับเส้นจะต้องนั่งบนเก้าอี้ดูตามทางยาวของเส้นนั้น ๆ ณ ท้ายสุดของคอร์ตและด้านตรงข้ามกับผู้ตัดสิน

31. ถ้ามีผู้กำกับเส้นเพียงสามคน สองคนจะต้องดูเส้นหลังสุดและ (ในกรณีแข่งขันประเภทคู่) ดูเส้นส่งลูกยาวแต่ละข้าง คนที่สามดูเส้นข้างที่ห่างจากผู้ตัดสินที่สุด

ถ้ามีผู้กำกับเส้นเพิ่มขึ้นอีกก็ให้นั่งตามที่ซึ่งผู้ตัดสินจะแนะนำ

การตีความ

32. เพื่อเป็นการตอบสนองคำร้องที่ให้ความตามกติกากการแข่งขันข้อ 16 ให้ชัดเจนให้บัญญัติว่า ประเด็นที่ยกมาถามนี้ไม่เป็นการผิดกติกากการแข่งขัน

ปัญหาที่ถามมีว่า

(ก) เนื่องจากกติกากการแข่งขันตอนหนึ่งกล่าวว่า

“บางส่วนของเท้าทั้งสองข้างของผู้เล่นเหล่านี้จะต้องวางแตะกับพื้นสนาม ในลักษณะตั้งมั่นไม่เคลื่อนที่จนกว่าจะได้ส่งลูกแล้ว” ทั้งนี้หมายความว่า ส่วนเดียวกันนั้นของเท้าข้างหนึ่งต้องวางแตะกับพื้นสนามหรืออาจจะเป็นส่วนอื่นของเท้าข้างเดียวกันได้หรือไม่

(ข) ถ้าเท้าหลังของผู้ส่งลูกเริ่มด้วยปลายเท้า และส้นเท้าวางแตะกับพื้นสนาม พอส่งลูกส้นเท้าก็ยกขึ้นไปโดยมีปลายเท้าติดกับพื้น เช่นนี้จะถือว่าถูกต้องตามกติกาหรือไม่

(ค) อีกประการหนึ่งถ้าส้นเท้ายกสูงขึ้นจากพื้น และหมุนไปมุม 90 องศา เช่นที่ทำการอยู่เสมอ ซึ่งหมายความว่า ส่วนของปลายเท้ายังคงแตะพื้นอยู่นั้น ได้หมุนและเคลื่อนที่ด้วย เช่นนี้จะเป็นการถูกต้องตามกติกาหรือไม่

เพราะฉะนั้นจึงถือว่าผู้เล่นไม่ผิดกติกา สำหรับการกระทำดังกล่าวข้างต้นนี้

สนาม (COURT)

1. (ก) สนาม (Court) จะต้องทำตามแบบ ก. (เว้นแต่ในกรณีทีกล่าวไว้ในวรรค ข. แห่งกติกาข้อนี้) ซึ่งมีความกว้างยาวตามที่แสดงไว้ในแบบนั้น และจะต้องทำเส้นด้วย สีขาวหรือสีดำ หรือสีอื่น ๆ ที่เห็นได้ง่าย ส่วนกว้างของเส้น $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.038 เมตร)

ในการทำเส้นสนามส่วนกว้าง ($1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต หรือ 0.038 เมตร) ของเส้นกลาง (Centre Lines) ทั้ง 2 เส้นจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน ส่วนหนึ่งอยู่ในสนามส่งลูกข้างขวา (Right Service Court) อีกส่วนหนึ่งอยู่ในสนามส่งลูกข้างซ้าย (Left Service Court) ส่วนกว้าง ($1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต หรือ 0.038 เมตร) ของเส้นส่งลูกสั้น (Short Service Line) และเส้นส่งลูกยาว (Long Service Line) จะต้องรวมอยู่ในความยาว 13 ฟุต (3.96 เมตร) ของสนามส่งลูกและเส้นกว้าง ($1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต หรือ 0.038 เมตร) ของเส้นต่าง ๆ (Side Lines, Back Boundary Lines) จะต้องรวมอยู่ในความกว้างยาวของสนามที่กำหนดไว้

(ข) ในที่ใดที่ไม่สามารถจะทำสนามสำหรับเล่นคู่ แต่อาจทำสนามสำหรับเล่นเดี่ยวได้ก็ต้องทำตามที่ได้แสดงไว้ในแบบ ข. เส้นหลัง (Back Boundary Lines) ก็จะกลายเป็นเส้นส่งลูกยาว (Long Service Lines) ไปด้วย และเสาหรือวัตถุอย่างอื่นที่ใช้แทนเสาดังกล่าวไว้ในกติกาข้อ 2 จะต้องอยู่ที่เส้นเขตด้านข้าง (Side Lines)

เสา (POSTS)

2. เสาจะต้องสูง 5 ฟุต 1 นิ้ว (1.55 เมตร) จากพื้นสนาม เสาจะต้องมั่นคงพอที่จะรักษาตาข่าย (Net) ดังกล่าวในกติกาข้อ 3 ให้ตั้งอยู่ได้ และจะต้องตั้งอยู่ที่เส้นเขตข้างของสนาม (Side Line) ในกรณีที่จะปฏิบัติดังกล่าวนี้นี้ไม่ได้ จะต้องใช้วิธีหนึ่งวิธีใดแสดงให้เห็นว่าเส้นเขตข้าง (Side Lines) อยู่ใต้ตาข่าย (Net) ตรงจุดใดก็ได้ เช่น ใช้เสาบาง ๆ หรือวัตถุอย่าง

หนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.038 เมตร) ไว้ที่เส้นเขตข้าง (Side Lines) ให้ตั้งขึ้นที่ตาข่าย ถ้าใช้วิธีนี้กับสนามสำหรับเล่นคู่ เสาบาง ๆ นั้น จะต้องปักที่เส้นเขตข้าง (Side Lines) ของสนาม ส่วนสนามสำหรับเล่นเดี่ยวก็ปักไว้ที่เส้นเขตข้าง (Side Lines) ของสนามเล่นเดี่ยวเช่นกัน

ตาข่าย

3. ตาข่าย (Net) จะต้องทำด้วยด้ายย้อมฟาดเส้นเล็ก มีตากว้างจาก $\frac{5}{8}$ ถึง $\frac{3}{4}$ นิ้วฟุต (0.016 ถึง 0.019 เมตร) ตาข่ายจะต้องซึ่งให้ตั้งจากเสาหนึ่งถึงเสาหนึ่ง ตาข่ายจะต้องกว้าง 2 ฟุต 6 นิ้ว (0.76 เมตร) ริมบนของตาข่ายจะต้องห่างจากพื้นสนาม ตอนจุดกลางสนาม 5 ฟุต (1.529 เมตร) และที่เสาจะต้องสูงจากพื้นสนาม 5 ฟุต 1 นิ้ว (1.55 เมตร) ตอนบนของตาข่ายติดแถบสีขาว พับสองขนาดกว้าง 3 นิ้วฟุต (0.076 เมตร) มีเชือกหรือลวดร้อยกลางตลอดแถบผ้านี้จะซึ่งตั้งได้ระดับกับหัวเสาทั้งสองข้าง

ลูกขนไก่ (SHUTTLE)

4. ลูกขนไก่ (Shuttle) จะต้องหนักระหว่าง 73 ถึง 85 เกรน (4.73 ถึง 5.50 กรัม) และจะต้องมีขนไก่ระหว่าง 14 ถึง 16 ขนปักอยู่ที่หัวไม้ก๊อก ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต ถึง $1\frac{1}{2}$ นิ้ว (0.028 เมตร) ขนไก่ตั้งแต่ปลายสุดของขอบขนไก่ถึงฐานหัวไม้ก๊อกมีความยาวระหว่าง $2\frac{1}{2}$ ถึง $2\frac{3}{4}$ นิ้วฟุต (0.070 เมตร) ขนไก่เหล่านี้จะต้องแผ่ที่ตอนปลายบานเป็นวงกลมโดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง $2\frac{1}{8}$ นิ้วฟุต ถึง $2\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.045 ถึง 0.064 เมตร) และต้องมีด้ายหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เหมาะสมผูกมัดขึ้นให้แน่น

ในที่ซึ่งมีภาวะของบรรยากาศสูงจากระดับน้ำทะเล หรือดินฟ้าอากาศของสถานที่นั้น ทำให้ลูกชนไก่ตามมาตรฐานที่กล่าวมานี้ไม่เหมาะสม การกำหนดลักษณะของลูกชนไก่ที่ตราไว้ในกติกานี้อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยความเห็นชอบจากองค์การของชาติที่เกี่ยวข้อง

ลูกชนไก่ที่ถือได้ว่าเป็นลูกที่มีความเร็วโดยถูกต้องนั้นก็ต่อเมื่อผู้เล่นที่มีกำลังตามปกติตีลูก Underhand Stroke จากจุดซึ่งอยู่บนเส้นเขตหลังด้านหนึ่ง (Back Boundary Line) เป็นมุมตั้งขึ้นและให้ลูกชนานไปกับเส้นข้าง (Side Lines) ลูกนั้นจะต้องตกลงห่างจากเส้นเขตหลังอีกด้านหนึ่งเข้ามาไม่ต่ำกว่า 1 ฟุต (0.030 เมตร) หรือไม่มากกว่า 2 ฟุต 6 นิ้ว (0.76 เมตร)

ผู้เล่น (PLAYERS)

5. (ก) คำว่า “ผู้เล่น” (Player) หมายความว่าผู้เล่นในเกมส์ทุกคน

(ข) ในการเล่นประเภทคู่ ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 2 คน และการเล่นประเภทเดี่ยวผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 1 คน

(ค) ข้างใดที่มีสิทธิส่งลูกจะต้องเรียกว่า ข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) ส่วนอีกข้างหนึ่งนั้นให้เรียกว่า ข้าง “รับลูก” (The “OUT” Side)

การเสี่ยง (THE TOSS)

6. ก่อนที่จะตั้งต้นเล่น ทั้ง 2 ข้างที่จะต่อต้านกันต้องทำการเสี่ยง ข้างที่ชนะการเสี่ยงมีสิทธิที่จะเลือก.-

- ก. เลือกส่งลูกก่อน หรือ
 - ข. ไม่ส่งลูกก่อน หรือ
 - ค. เลือกที่ (เลือกเอาด้านหนึ่งด้านใด)
- ข้างที่แพ้การเสี่ยงจะเลือกได้แต่ที่ยังเหลืออยู่เท่านั้น

การนับแต้ม (SCORING)

7. (ก) การเล่นเกมคู่ และการเล่นเกมชายเดี่ยวเกมหนึ่งมี 15 หรือ 21 คะแนน ตามแต่จะตกลงกัน ถ้าตกลงมี 15 คะแนน เมื่อได้ 13 เท่ากัน ข้างที่ได้ 13 ก่อน มีสิทธิเลือก “กำหนด” (Setting the game) ให้เกมนั้นเล่นต่อไปถึง 5 คะแนน และถ้าได้ 14 เท่ากันข้างที่ได้ 14 คะแนนก่อนมีสิทธิจะ “กำหนด” การเล่น (Setting the game) ให้เกมนั้นเล่นต่อไปอีก 3 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ เมื่อได้คะแนน 13 หรือ 14 เท่ากันแล้วคะแนน ก็จะเป็น “เสมอกัน” (Love all) และข้างที่ได้คะแนน 5 หรือ 3 คะแนนก่อนตามที่จะ “กำหนด” การเล่นไว้เมื่อได้คะแนน 13 หรือ 14 เท่า ก็เป็นฝ่ายชนะในเกมสนั้น การเรียกร้อง “กำหนด” การเล่น (Setting the game) ดังกล่าวในข้อนี้ ต้องกระทำก่อนการส่งลูกครั้งต่อไปจากที่ได้ คะแนน 13 หรือ 14 เท่าถ้าตกลงนับเกมหนึ่งมี 21 คะแนน การนับก็ใช้อย่างเดียวกัน แต่เปลี่ยน คะแนน 19 และ 20 เท่าแทน 13 และ 14 เท่า

(ข) การเล่นเกมหญิงเดี่ยว และเด็กเล็ก เกมหนึ่งมี 11 คะแนน เมื่อได้ 9 คะแนนเท่ากัน ผู้เล่นที่ได้ 9 คะแนนก่อน มีสิทธิที่จะเลือก “กำหนด” การเล่น (Setting the game) ให้เกมนั้นเล่นต่อไปได้อีก 3 คะแนน ถ้าได้ 10 คะแนนเท่ากัน ผู้เล่นที่ได้ 10 คะแนน ก่อนมีสิทธิจะ “กำหนด” การเล่น (Setting the game) ให้เกมนั้นเล่นต่อไปอีก 2 คะแนน

(ค) ฝ่ายใดที่สละสิทธิเลือก “กำหนด” การเล่น (Setting the game) ซึ่งเกิดขึ้นใน โอกาสแรกแล้ว ก็ไม่ห้ามสิทธิเลือก “กำหนด” การเล่น (Setting the game) ในโอกาสที่เกิดขึ้น ในครั้งที่ 2

(ง) ในการเล่นที่มีแต้มต่อ ไม่ยอมให้ใช้สิทธิ์ “กำหนด” การเล่น (Setting the game)

ถ้าไม่ตกลงกันเป็นอย่างอื่น คู่ต่อต้านจะต้องเล่นเอาชนะให้ได้มากเกมส์ที่สุดใน 3 เกมส์ ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนข้างกันเมื่อจะตั้งต้นเล่นเกมส์ที่ 2 และเมื่อจะตั้งต้นเล่นเกมส์ที่ 3 ก็ต้องเปลี่ยนข้าง (ถ้าจะเล่นถึงเกมส์ที่ 3) และในการเล่นเกมส์ที่ 3 นี้ ก็จะต้องเปลี่ยนข้าง เมื่อได้คะแนนนำตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้อีกด้วย

(ก) 8 สำหรับเกมส์ 15 คะแนน

(ข) 6 สำหรับเกมส์ 11 คะแนน

(ค) 11 สำหรับเกมส์ 21 คะแนน

หรือการเล่นชนิดที่มีแต้มต่อ ข้างใดข้างหนึ่งทำได้ครึ่งหนึ่งจำนวนคะแนนทั้งหมดที่จะต้องทำเพื่อชนะเกมนั้น (ในกรณีที่มีเศษให้ปัดขึ้น) ถ้ามีการตกลงจะเล่นกันเกมส์เดียวผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนข้างดังกล่าวไว้สำหรับการเปลี่ยนข้างเกมส์ 3 ข้างบนนี้

ถ้าผู้เล่นละเว้นการเปลี่ยนข้างตามกติกาที่วางไว้โดยมิได้ตั้งใจ ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนข้างทันทีเมื่อรู้สึกว่าได้ผิด แต่คะแนนที่ได้อยู่เท่าใดก็ให้นับไปตามนั้น

การเล่นคู่ (DOUBLES PLAY)

9. (ก) เมื่อได้ตกลงว่าฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายส่งลูกก่อน ผู้เล่นซึ่งอยู่ในสนาม “ส่งลูก” (The “IN” Side) แล้วข้าง “รับลูก” (The “OUT” Side) ก็จะตีกลับไปอีก ตีกลับไปกลับมาเรื่อยไปจนกระทั่งเกิด “Fault” ขึ้น หรือจนกระทั่งลูกไม่อยู่ใน “การเล่น” (ดูกติกาข้อ 11 วรรค ข.) ถ้าข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) ทำลูก “เสีย” (Fault) การส่งลูกของผู้ส่งลูกคนแรกก็หมดข้าง “ส่งลูก” ก่อนส่งลูกได้เพียงคนแรกคนเดียวเท่านั้น (ดูกติกาข้อ 11) แล้วผู้เล่นของอีกข้างหนึ่งที่อยู่ในสนามส่งลูกด้านขวามือก็กลับเป็นผู้ส่งลูก ถ้าข้าง “รับลูก” (The “OUT” Side) ตีลูกกลับไม่ได้ หรือทำ “เสีย” (Fault) ข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) ก็ได้คะแนน 1

คะแนน เมื่อได้คะแนนแล้วผู้เล่นข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) ผู้นั้นก็เปลี่ยนที่ส่งลูกโดยเปลี่ยนจากสนามด้านขวามือ ไปส่งลูกในสนามทางซ้ายมือส่งไปยังผู้เล่นอีกข้างหนึ่งซึ่งอยู่ในสนามทแยงมุมตรงข้าม ตราบใดที่ฝ่ายหนึ่งยังคงเป็นฝ่าย “ส่งลูก” (The “IN” Side) อยู่ การส่งลูกก็ต้องส่งจากสนามส่งลูกไปยังสนามส่งลูกอีกข้างหนึ่งซึ่งอยู่ทแยงมุมตรงกันข้าม การเปลี่ยนสนามส่งลูกโดยข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อตนทำคะแนนเพิ่มขึ้นได้ทุก 1 คะแนน

(ข) ฝ่ายส่งลูกจะต้องส่งลูกแรกจากสนามส่งลูกข้างขวามือ เมื่อผู้ส่งลูกได้เอาแรกเกิดตีลูกส่งแล้ว ต่อจากนี้ไปจะต้องถือว่าลูกอยู่ใน “การเล่น” (In Play) จนกว่าลูกนั้นถูกพื้น หรือเสีย (Fault) หรือ “เอาใหม่” (Let) เกิดขึ้น นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 19 เมื่อได้ตีลูกส่งแล้ว ผู้ส่งลูกและผู้รับลูกจะอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งในด้านของฝ่ายตนอันตาข่ายกันเป็นเขตอยู่ก็ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงเส้นเขตต่าง ๆ

10. ผู้ที่จะรับส่งได้นั้นต้องเป็นผู้ที่ส่งลูกส่งลูกมาให้เท่านั้น แต่ถ้าลูกถูกตัวผู้เล่นร่วมกันกับผู้รับลูกส่ง หรือผู้เล่นร่วมกันกับผู้รับลูกส่งตีลูกส่งนั้น ข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) ได้ 1 คะแนน ผู้เล่นผู้เดียวกันจะรับลูกส่ง 2 ครั้งติด ๆ กันไม่ได้ในเกมส์เดียวกัน นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 12

11. ข้างที่ตั้งต้นเกมส์ส่งลูกได้คนเดียวในการเข้าตีได้คราวแรก ผู้ส่งลูกนั้นจะส่งลูกได้เรื่อยไปจนกว่าฝ่ายตนทำเสียในการตีได้คราวต่อไป ผู้เล่นร่วมแต่ละข้างส่งลูกได้จนครบจำนวนข้างที่ชนะเกมส์ต้องเป็นข้างที่ส่งลูกก่อนในเกมส์ต่อไป ผู้ใดผู้หนึ่งที่เป็นข้างชนะเป็นผู้ส่งลูกก่อน และผู้ใดผู้หนึ่งในข้างแพ้เป็นผู้รับส่งลูก

12. ถ้าผู้เล่นยื่นผิดคอร์ตเวลาส่งลูก และบังเอิญเป็นฝ่ายได้แต้ม จะต้องมีการให้ “เอาใหม่” โดยเงื่อนไขการให้ “เอาใหม่” นี้จะต้องใช้สิทธิเรียกร้อง ก่อนที่จะมีการส่งลูกครั้งต่อไป

ถ้าผู้เล่นยืนผิดคอร์ต และไม่ทราบว่าตนยืนผิดคอร์ตจนกระทั่งมีการส่งลูกในคราวต่อไปเสียแล้ว ถือให้ผ่านไปและจะใช้สิทธิให้ “เอาใหม่” ไม่ได้ และตำแหน่งที่ยืนของผู้เล่นก็ต้องปล่อยไว้จนกว่าจะหมดเกมส์

การเล่นเดี่ยว (SINGLES PLAY)

13. การเล่นเดี่ยว ให้ใช้กติกาในข้อ 9 ถึงข้อ 12 เว้นแต่

(ก) ผู้เล่นจะต้องส่งลูก หรือรับลูกส่งในสนามรับลูกส่งขวามือ แต่เฉพาะเมื่อการนับคะแนนของผู้ส่งลูกจำนวน 0 (ศูนย์) หรือการนับคะแนนของเขาได้จำนวนเป็นเลขคู่เท่านั้น การส่งลูกและรับลูกส่งจะต้องส่งและรับในสนามลูกซ้ายมือเมื่อการนับแต้มของผู้ส่งลูกได้จำนวนเป็นคี่

(ข) ผู้เล่นต้องเปลี่ยนสนามส่งลูก ภายหลังจากที่ทำคะแนนได้ 1 คะแนน

การทำ “เสีย” (FAULTS)

14. การทำ “เสีย” ซึ่งผู้เล่นที่เป็นข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) เป็นผู้ทำขึ้น จะทำให้ผู้ส่งลูกต้อง “ตาย” (Out) แต่ถ้าผู้เล่นข้างฝ่าย “รับลูก” (The “OUT” Side) เป็นผู้ทำขึ้น ข้าง “ส่งลูก” (The “IN” Side) ได้คะแนน 1 คะแนน

การทำ “เสีย” เกิดขึ้นเมื่อ :-

(ก) ในการส่งลูก

- (1) ถ้าลูกขณะที่กำลังถูกตีนั้นอยู่สูงกว่าเอวของผู้ส่งหรือ
- (2) ถ้าตัวก้านของแร็กเก็ตไม้ชี้ต่ำลงถึงขนาดที่เห็นได้ชัดเจนว่าส่วนหัวของ

แรกเกิดทั้งหมดอยู่ต่ำกว่าทุกส่วนของมือที่จับแรกเกิดของผู้ส่งลูก

(ข) ในการส่งลูก ถ้าลูกไปตกอยู่ในสนามส่งลูกที่ผิด คือไปตกในสนามส่งลูกที่ไม่เที่ยงมุมตรงกันข้ามกับผู้ส่งลูก หรือไปตกไม่ถึงเส้นส่งลูกสั้น (Short Service Line) หรือไปตกเลยเส้นส่งลูกยาว (Long Service Line) หรือไปตกนอกเส้นเขตข้างของสนามส่งลูก (The Side Boundary Line) ที่ต้องส่งลูกไปนั้น

(ค) ถ้าเท้าของผู้ส่งลูกไม่อยู่ในสนามส่งลูกที่จะต้องส่งลูกไป หรือเท้าของผู้เล่นที่เป็นผู้รับลูกส่งไม่อยู่ในสนามส่งลูกที่เที่ยงมุมตรงกันข้าม จนกระทั่งลูกได้ถูกส่งออกมาแล้ว (ดูกติกาข้อ 16)

(ง) ในขณะทำการส่งลูกหรือก่อนที่จะส่งลูก ถ้าผู้เล่นคนใดแสวงทำหรือหลอกล่อก่อนที่จะส่งลูกไปจริง ๆ หรือจงใจขัดขวางหรือทำให้คู่ต่อต้านหยุดชะงัก

(จ) ในการส่งลูกก็ดี หรือในการตีลูกในตกรนอกเขตสนาม หรือผ่านทะลุตาข่ายไป หรือผ่านไปได้ตาข่าย หรือไม่ข้ามตาข่ายไป หรือไปถูกหลังคา หรือฝ้าผนัง หรือถูกตัวหรือเครื่องแต่งกายของผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง (ลูกที่ตกลงบนเส้นจะต้องถือว่าได้ตกลงบนสนามส่งลูกหรือเส้นนั้นเป็นขอบเขต

(ฉ) ถ้าลูกที่ “กำลังเล่น” (In Play) ฝ้ายตีได้ได้ตีก่อนที่จะข้ามตาข่าย (อย่างไรก็ดี ผู้ตีลูกอาจใช้แรกเกิดตามลูกที่ตนตีข้ามตาข่ายไปได้)

(ช) เมื่อลูกอยู่ในเวลา “กำลังเล่น” (In Play) ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งถูกตาข่ายหรือที่ขึงตาข่ายด้วยแรกเกิด หรือด้วยตัว หรือด้วยเครื่องแต่งกาย

(ซ) ถ้าลูกถูกตี 2 ครั้งติดต่อกันโดยผู้เล่นคนเดียวกัน หรือถ้าลูกถูกตีมากกว่าหนึ่งครั้ง (double-hit) หรือลูกติดอยู่บนแรกเกิด (ช้อนลูก) ระหว่างทำการตี หรือถ้าลูกถูกตีติด ๆ กันโดยผู้เล่นคนหนึ่งกับคู่ขาของเขา (ดูการตีความข้อ 12)

(ฌ) ในระหว่างตีได้ ถ้าผู้เล่นคนใดคนหนึ่งตีลูก (เว้นแต่จะตีตีได้ไปได้โดยถูกต้องและใช้ได้) หรือถูกลูกไม่ว่าเขาจะอยู่ภายในหรือภายนอกขอบเขตสนาม

(ญ) ถ้าผู้เล่นคนใดคนหนึ่งกีดขวางต่อผู้ต่อต้านของเขา

(ฎ) ถ้าฝ่าฝืนกติกาข้อ 16

กติกาทั่วไป (GENERAL)

15. ผู้ส่งลูกจะต้องไม่ส่งลูก จนกว่าผู้ต่อต้านของเขาจะได้เตรียมพร้อมแล้วว่าพยายามจะตีได้ลูกที่ส่งไปนั้น

16. ผู้ส่งลูกและผู้เล่นที่รับลูกส่งต้องยืนอยู่ภายในขอบเขตสนามส่งลูก และขอบเขตสนามรับส่งลูกของตน (ตามที่กำหนดเขตไว้โดยมีเส้นส่งลูกยาว เส้นส่งลูกสั้น เส้นกลาง และเส้นข้าง) และบางส่วนของเท้าทั้งสองข้างของผู้เล่นเหล่านี้จะต้องถูกพื้นสนามอยู่ในท่าหนึ่ง จนกระทั่งการส่งลูกได้กระทำแล้ว เท้าใดเท้าหนึ่งของผู้ส่งลูกที่ดี หรือผู้รับลูกส่งที่ดี อยู่บนเส้น ถูกเส้นใดเส้นหนึ่งจะต้องถือว่า เท้านั้นอยู่นอกสนามส่งลูกและสนามรับลูกส่ง (ดูกติกาข้อ 14 ค.) คู่ของผู้ส่งลูกและคู่ของผู้รับลูกจะยืนอยู่ ณ ที่ใดก็ได้แต่ต้องไม่บังหรือกีดขวางการส่งลูกและรับลูกส่ง

17. ในการส่งลูกหรือตีได้กัน ถ้าลูกกระทบตาข่ายและข้ามตาข่ายไปได้แล้วไม่ถือเป็นลูกเสีย ถ้าตีลูกผ่านออกไปนอกเสาตาข่าย ข้างใดข้างหนึ่งแล้วไปตกบนเส้น หรือภายใต้เส้นเขตของสนามฝ่ายตรงกันข้าม เช่นนี้ถือว่าการตีได้ที่ใช้ได้ ในกรณีที่เกิดการกีดขวางขึ้นโดยบังเอิญ หรือโดยคาดหมายไม่ถึงผู้ตัดสินอาจตัดสินให้เป็น “เอาใหม่” (Let) ได้

ในการส่งลูกที่ดี หรือในระหว่างการตีได้ลูกที่ดี หากลูกได้ผ่านข้ามตาข่ายไปแล้ว จะติดบนหรือในตาข่ายก็แล้วแต่ให้ถือว่าลูกนั้น “เอาใหม่” (Let)

เมื่อเกิดการ “เอาใหม่” (Let) ขึ้น ไม่ให้คะแนนผู้เล่นที่เป็นผู้ส่งลูกต้องส่งลูกใหม่

18. ถ้าผู้ส่งลูกตีผิด เช่นนี้ไม่ถือเป็น “เสีย” แต่ถ้าลูกได้ถูกแร็กเก็ต ต้องถือว่าได้ส่งลูกแล้ว

19. ในระหว่างการเล่น ลูกถูกตาข่ายและติดตาข่ายอยู่ หรือลูกตาข่ายแล้วตกไปยังพื้นสนามด้านของผู้ตีลูก หรือตกถูกพื้นภายนอกสนามแล้ว ผู้ต่อต้านคนหนึ่งถูกตาข่ายหรือตีลูก หรือตัวถูกลูกไม่ถือว่าผู้ต่อต้านผู้นั้นกระทำผิด เพราะเวลานั้นลูกมิได้อยู่ในการเล่น (The shuttle is not in play)

20. ถ้าผู้เล่นคนใดคนหนึ่งมีโอกาสจะตีลูกในทางจากสูงลงต่ำ (Striking the Shuttle in downward direction) เมื่อลูกนั้นอยู่ใกล้ตาข่ายมาก ผู้ต่อต้านของเขาต้องไม่เอาแรกเกิดขึ้นเข้ามาใกล้ตาข่าย เพื่อให้โอกาสที่ลูกจะสะท้อนกลับจากแรกเกิดนั้นได้ การกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ขัดขวางตามความหมายของกติกาข้อ 14 (ญ)

อย่างไรก็ดี ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งอาจถือแรกเกิดป้องกันหน้าของเขาให้พ้นจากการตีลูกหน้าของเขาได้ ถ้ากระทำไปโดยไม่ได้ออกให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้ต่อต้านของเขา

21. เป็นหน้าที่ของผู้ตัดสิน (Umpire) ที่จะต้องร้อง “เสีย” หรือ “เอาใหม่” (Let) เมื่ออย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นโดยไม่ต้องรอให้ผู้เล่นเรียกร้องขึ้นและต้องให้คำวินิจฉัยเด็ดขาดในการอุทธรณ์เกี่ยวกับการโต้เถียงเรื่องคะแนน ซึ่งร้องเรียนถึงมาก่อนการส่งลูกครั้งต่อไป และผู้ตัดสิน (Umpire) เลือกตั้งผู้กำกับเส้นตามที่เห็นสมควร คำวินิจฉัยของผู้ตัดสินต้องยืนยันตามคำบอกของผู้กำกับเส้น อย่างไรก็ตาม ถ้ามีการตั้งผู้ชี้ขาด (Referee) ขึ้น คำอุทธรณ์ได้จะต้องพิจารณาจากผู้ชี้ขาด เฉพาะปัญหาเกี่ยวกับกติกาซึ่งผู้ตัดสิน (Umpire) ได้วินิจฉัยโดยเด็ดขาดแล้วเท่านั้น

22. การแข่งขันจะต้องดำเนินต่อไปตั้งแต่ต้นจนจบการแข่งขัน เว้นไว้แต่ (ก) ในการชิงชนะเลิศเบดมินตันระหว่างชาติ และในการชิงชนะเลิศเบดมินตันสตรีระหว่างชาติ จะมีการหยุดพักได้ไม่เกิน 5 นาที ในระหว่างเกมส์ที่ 2 และที่ 3 ของการแข่งขัน (ข) ในประเทศซึ่งเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศอาจจะมีการผ่อนผันให้พักได้ไม่เกิน 5 นาที ในระหว่างเกมส์ที่ 2-3 โดยได้รับความเห็นชอบจากองค์การนานาชาติเป็นลายลักษณ์อักษรเสียก่อน ระหว่างที่แข่งขันในเกมส์ที่ 2-3 ในประเภทเดี่ยว - คู่ หรือทั้ง 2 ประเภท และ (ค) เมื่อดินฟ้าอากาศไม่อำนวย กรรมการตัดสินอาจจะสั่งให้ยุติการแข่งขันได้ตามที่เห็นสมควร ถ้ามีการชะงักการแข่งขันครั้งนี้เกิดขึ้น แต้มที่ได้ต้องอยู่คงเดิม และจะเริ่มต้นแข่งใหม่จากแต้มที่ได้อยู่แล้วนั้น การแข่งขันจะหยุดไม่ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ในการที่จะให้นักกีฬาหยุดพักผ่อน เพื่อจะได้มีกำลังเล่นต่อไป หรือเพื่อจะได้รับการแนะนำสั่งสอนวิธีการเล่นจากผู้เล่นอยู่นอกสนามผู้เล่นไม่มีสิทธิจะออกจากสนามแข่งขันได้ก่อนที่จะจบการแข่งขันโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรรมการตัดสินเสียก่อน กรรมการตัดสินมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะระงับการแข่งขันและมีสิทธิที่จะตัดสินคดีต่อผู้เล่นหรือไล่ออกแก่ผู้ที่กระทำผิดกติกาได้แต่ผู้เดียว

การตีความ (INTERPRETATIONS)

1. การเคลื่อนไหวหรือการปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดโดยผู้ส่งลูก ซึ่งมีผลขัดขวางความต่อเนื่องของการส่งลูกภายหลัง เมื่อผู้ส่งลูกและผู้รับลูกได้เข้ายืนตามที่เพื่อส่งลูกและรับลูกแล้ว ถือว่าเป็นการหลอกล้อ (ดูกติกาข้อ 14 ง.)

2. ถ้าลูกชนไก่ถูกตีโดยไม่กระทบกับแร็กเกิดเป็นจังหวะเดียวหรือครั้งเดียวถือเป็นลูกเสียตามกติกาข้อ 14 (ข) แต่

ในกรณีต่อไปนี้ไม่ถือเป็นลูกเสีย (ถ้าหากการตีนั้นถูกต้องตามกติกาแล้ว)

ก. ถ้าฐานและชนไก่ของลูกนั้นถูกตีพร้อมกัน หรือถ้า

ข. ลูกชนไก่ถูกตีในครั้งหนึ่ง และลูกนั้นกระทบถูกแต่เพียงส่วนหนึ่งส่วนใดของแร็กเกิดโดยเห็นชัด

3. ถ้าผู้เล่นผู้ใดผู้หนึ่งรุกเข้าไปในสนามของฝ่ายต่อต้านแม้แต่เล็กน้อยก็ดี หรือด้วยแร็กเกิดก็ดี ให้ถือเป็นการกีดขวางนอกจากที่อนุญาตให้กระทำได้ในกติกาข้อ 14 (ฉ) (ดูกติกาข้อ 14 ฉ.)

4. ในที่ที่มีความจำเป็นเนื่องจากลักษณะของอาคาร ผู้มีอำนาจเกี่ยวกับเบดมินตันประจำท้องถิ่นอาจวางกฎเกณฑ์ปลีกย่อยเกี่ยวกับลูกถูกสิ่งกีดขวางได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้สิทธิขององค์การเบดมินตันแห่งชาติด้วย

หนังสืออ้างอิง

1. องค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย **กติกากการเล่นแบดมินตัน** โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2519
2. กรุงเทพมหานคร วารสารการช่งขันแบดมินตันประชาชน 2419
3. ศูนย์กลางส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย คู่มือส่งเสริมกีฬาในส่วนภูมิภาค
4. จรินทร์ ธานีรัตน์ คู่มือกีฬา โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์
5. มงคล บุญนำ หลักการเล่นแบดมินตัน
6. **Badminton** Barry C. Pelton Prentice - Hall, Inc., Englewood. Cliffs, New Jersey.
7. **Physical Education for Girls and Women.** prentice - Hall. Inc., Englewood Cliffs, N.J.
8. **Teaching tindividual and Team Sports.** R.T. Pewitt ken pугan Davis lipscomb Callege.

พิมพ์ที่... สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University Press.

2514461

